Eric-Emmanuel Schmitt
HOTELUL CELOR DOUĂ LUMI

Traducerea: Costin Manoliu şi Valentin Protopopescu

Eric-Emmanuel Schmitt este cel mai jucat dramaturg francez în ultimii 15 ani. Piesele sale, traduse în peste 30 de limbi, se bucură de succes atât în Europa cât şi în America. În România au fost puse în scenă trei dintre textele sale: ***Libertinul*** la Teatrul

„Lucia Sturdza Bulandra", în regia lui Alexandru Tocilescu, cu Răzvan Vasilescu în rolul filosofului Denis Diderot, ***Variaţiuni enigmatice***, coproducţie a Teatrului „Nottara" şi a Teatrului „Sică Alexandrescu" din Braşov, în regia lui Claudiu Goga, cu Alexandru Repan şi Mircea Diaconu şi ***Vizitatorul*** la Teatrul Naţional

„Vasile Alecsandri" Iaşi – regia Marius Oltean şi la Teatrul „Nottara" din Bucureşti, în regia lui Claudiu Goga.

Alte piese de teatru semnate Eric-Emmanuel Schmitt sunt: ***La Nuit de Valognes*** (1991), ***Le Visiteur*** (1993), ***Golden Joe*** (1995), ***Milarepa*** (1997), ***Frederick ou Le Boulevard du Crime*** (1998) – Premiul Academiei Balzac, ***Le Baillon*** (1999), ***L'École du diable*** (1999), ***Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran*** (2001).

Eric-Emmanuel Schmitt este şi un prozator important. A publicat romanele ***la secte des egoistes*** (1994), ***L'evangile selon Pilate*** (2000) şi eseul filosofic intitulat ***Diderot ou la filosofie de la seduction*** (1997). Opinia publică franceză a

fost bulversată de ultimul său roman, ***La part de l'autre*** (2001), care aruncă în joc o ipoteză tulburătoare: dacă Hitler ar fi fost admis în tinereţea lui ca student la Academia de Arte din Viena, atunci n-ar mai fi ajuns un monstru.

Majoritatea textelor scrise de Eric-Emmanuel Schmitt au ca personaje-cheie figuri importante ale istoriei, fie ea şi literară

— Don Juan, Diderot, Sigmund Freud, Adolf Hitler – cărora scriitorul le descoperă faţete necunoscute. În 2001, Academia Franceză i-a decernat *Premiul Teatrului* pentru întreaga sa operă.

HOTELUL CELOR DOUĂ LUMI *(HOTEL DES DEUX MONDES)* de Eric Emmanuel Schmitt a avut premiera absolută la 23 septembrie 1999, la Teatrul Marigny – sala Popesco din Paris, în regia lui Daniel Roussel, cu

Rufus – *Astrologul*, Jean-Yves Bertheloot – *Julien Portal*, Laurence Cote – *Laura*, Catherine Arditi

— *Marie*, Victor Lazlo – *Doctorul S...* Bernard Dheran – *Preşedintele Delbec*.

PERSONAJE JULIEN PORTAL ASTROLOGUL RADJAPOUR DOCTORUL S... PREŞEDINTELE DELBEC LAURA

MARIE

Tânărul în alb (rol mut) Tânăra în alb (rol mut) *Decor unic*

Înainte de toate, se aude un zgomot foarte ciudat, ca un imens curent de aer...

Acest vânt de o putere infinită dă impresia că ar avea forţa să aspire tot în calea sa, că ar putea

orice pe aripile suflului său: oameni, vapoare, arbori, case…

Acest vuiet exagerat, aproape insuportabil, dispare în câteva secunde. Pe ultimele sale sunete auzim zgomotul făcut de un ascensor care se opreşte. Scena se luminează.

Sala de recepţie a unui hotel.

De un confort discret, sub o lumină cernită şi artificială, această sală de recepţie oferă tradiţionalele fotolii în jurul unor mese joase, biroul – pentru moment gol – şi eventualii clienţi, locatarii hotelului, distribuiţi către două culoare care duc la camere. Un culoar e notat cu V, celălalt cu A.

Luminiţele de la lift arată că cineva e pe cale să sosească. Un ţiuit. Uşile se deschid. Un pic buimac, dezorientat.

JULIEN, un bărbat încă tânăr, îmbrăcat într-un impermeabil deschis, îşi freacă cu o mână capul şi se sprijină cu cealaltă de peretele ascensorului. După ce şi-a masat fruntea, îşi adună forţele şi ***trece*** *încet pragul. Calcă nesigur, ca şi cum ar fi după un accident care l-a lăsat cu un dezechilibru.*

Se uită o clipă în jurul lui, apoi se apropie de recepţie. Imediat ***apare*** *un angajat longilin, îmbrăcat în alb, care îi zâmbeşte blând.*

JULIEN se sprijină de birou.

JULIEN Unde sunt? *(Ca răspuns, omul îi dă încet o cheie. JULIEN o ia)* Aveţi dreptate, mă duc să mă odihnesc.

Omul face un semn. O femeie în alb, la fel de suplă şi tăcută, ***apare*** *şi se apropie de JULIEN. Ca şi cum aceasta i-ar fi vorbit, JULIEN îi răspunde.*

JULIEN Da, am bagaje, sunt în maşina mea, dar... *(Îşi caută cheile în buzunarul de la impermeabil, dar nu le găseşte.*

Descurajat) Lăsaţi-le... Vedem mai târziu de ele... *(Angajata îl ia de braţ şi îl conduce spre culoarul V. JULIEN se opreşte brusc şi se întoarce)* Aveţi nevoie de numele meu, nu?... Dacă mă caută cineva...

Tânărul îi arată registrul hotelului.

JULIEN A... l-aţi înscris deja... bine... *(Pare destul de tulburat)* Da, aveţi dreptate, mă duc să mă odihnesc...

Angajata îl susţine bine. Cei doi ***dispar*** *pe culoarul V.*

De pe culoarul A ***vin*** *alte două personaje. Îmbrăcat într-un halat de mătase, ASTROLOGUL RADJAPOUR se uită prin holul hotelului.*

ASTROLOGUL V-am zis că e cineva nou.

PREŞEDINTELE îl urmează. E un om sec, convenţional, îmbrăcat cu discreţia severă a oamenilor care se estimează înainte de toate ca fiind respectabili.

PREŞEDINTELE Nu cred, n-am auzit nimic.

ASTROLOGUL Normal, doar sunteţi la fel de surd ca un ceas de bucătărie.

PREŞEDINTELE *(jignit)* Pardon?

ASTROLOGUL Vedeţi! *(Se întoarce către angajatul de la recepţie)* Raphael, tocmai a venit cineva, nu? *(Tânărul surâde.*

ASTROLOGUL citeşte în asta o aprobare) Deci nu mi s-a părut. **PREŞEDINTELE** *(surprins)* I-aţi spus Raphael? Eu îi spun Gabriel. **ASTROLOGUL**

Şi vă răspunde?

PREŞEDINTELE Bineînţeles.

ASTROLOGUL Atunci avem amândoi dreptate.

PREŞEDINTELE Nu se poate. *(Se întorc spre recepţie)* Gabriel, te numeşti Raphael sau Gabriel?

*Tânărul deja **a dispărut** fără niciun cuvânt.*

ASTROLOGUL *(se aşază)* De ce nu puteţi suporta să avem amândoi dreptate?

PREŞEDINTELE Pentru că dumneavoastră spuneţi ceva, iar eu zic altceva.

ASTROLOGUL Şi?

PREŞEDINTELE Adevărul e neapărat de o parte sau de alta. Niciodată de ambele părţi. Aşa că Aşa că Aşa că ori dumneavoastră aveţi dreptate şi eu mă înşel, ori eu am dreptate şi dumneavoastră vă înşelaţi.

ASTROLOGUL Adevărul dumneavoastră nu-l poate tolera pe al meu?

PREŞEDINTELE Evident.

ASTROLOGUL Înţeleg... Ca o femeie măritată: aşa ceva nu se împarte.

PREŞEDINTELE Eu n-am împărţit-o niciodată cu cineva pe doamna Preşedinte.

ASTROLOGUL Vă cred, mai ales că ieri mi-aţi arătat poza ei.

PREŞEDINTELE *(jignit)* Cum?

ASTROLOGUL *(îi vorbeşte ca unui surd)* Mi-aţi arătat ieri poza ei!

ASTROLOGUL îşi deschide ziarul şi începe să citească, dar asta nu-l opreşte pe PREŞEDINTE să vorbească.

PREŞEDINTELE Aţi văzut-o pe Doctoriţa S... azi? (*ASTROLOGUL dă să răspundă)* Nici nu-am văzut-o. Am rugat-o în mod special să mă primească în dimineaţa asta şi încă n-am primit niciun răspuns. Se poate să tratezi oamenii în felul ăsta? Vă întreb? *(ASTROLOGUL vrea să răspundă)* E inadmisibil. Există totuşi despre fiecare dintre noi dosare precise şi complete. Doctoriţa S... ar trebui să ştie cu cine are de-a face. Credeţi că doctorul ăsta e competent? *(ASTROLOGUL vrea să răspundă)* Constat că astăzi medicii sunt formaţi în ciuda bunului simţ, că sunt îndopaţi ca o gâscă de Crăciun cu fel de fel de cunoştinţe, dar nu învaţă esenţialul: bunele maniere! Cu medicina asta modernă, nu mai avem de-a face cu oameni cultivaţi, ci doar cu barbari care deţin informaţii. Nu sunteţi de aceeaşi părere? (*ASTROLOGUL deschide gura)* Asta e decadenţa morală a acestei generaţii. Ei n-au cunoscut nici foamea, nici frigul. N-au cunoscut niciodată războiul. Ei au curul în cremă încă de la naştere!

ASTROLOGUL Domnule Preşedinte, dumneavoastră apreciaţi răspunsurile pe care le dau la întrebările dumneavoastră?

PREŞEDINTELE Cum?

ASTROLOGUL *(ca şi cum ar fi surd)* Vă plac răspunsurile mele?

PREŞEDINTELE Ce tot îndrugi acolo? Apreciez mult părerile dumneavoastră, dar vă rog să tăceţi când vorbesc eu!

ASTROLOGUL oftează şi se întoarce la ziarul lui.

ASTROLOGUL Zgomotul pe care îl fac când citesc nu vă deranjează?

PREŞEDINTELE Poftim? *(În acest moment* ***intră*** *MARIE)*

MARIE Mi-am făcut de patru ori patul, am lustruit de cinci ori chiuveta, mi-am întins ridurile, nu mai ştiu ce să fac. N-aveţi ceva de făcut, de cusut nişte nasturi? Ne e defect, tivul dumneavoastră?

PREŞEDINTELE Doamnă, aţi fost primită de doctoriţa S...?

MARIE Nu. Am întrebat şi eu de ea.

PREŞEDINTELE E inadmisibil! Ne tratează ca pe nişte femei de serviciu!

ASTROLOGUL *(şocat)* Domnule preşedinte!

MARIE *(încântată)* Are dreptate, domnul, chiar sunt femeie de serviciu.

PREŞEDINTELE A!...

ASTROLOGUL Domnule Preşedinte, aici nimeni nu are recomandări.

PREŞEDINTELE Egalitarismul, presupun? Lepra republicană s-a infiltrat peste tot. Nu se mai ia în considerare cine e şi ce e.

Valoarea unui om nu mai are importanţă.

ASTROLOGUL Pentru mine, valoarea unui om e aceea de a fi om, nimic altceva.

PREŞEDINTELE Prostii! Prostii periculoase!

MARIE *(către ASTROLOG)* Domnul are dreptate. Nu putem compara un Preşedinte cu o femeie de serviciu.

PREŞEDINTELE Vedeţi! Chiar ea recunoaşte. Şi, doamnă dragă, care e diferenţa după părerea

dumneavoastră?

MARIE Păi…

PREŞEDINTELE Da, da, insist! Ca să-l instruim pe prietenul nostru *(mai tare)* şi pe doctoriţa S…

dacă ne aude. Care e după părerea dumneavoastră diferenţa dintre un Preşedinte şi o femeie de serviciu.

MARIE După părerea mea? Păi, e poveste de birou…

PREŞEDINTELE *(încurajând-o)* Da…

MARIE Un Preşedinte murdăreşte biroul, iar o femeie de serviciu îl curăţă.

ASTROLOGUL *(amuzat)* Continuaţi.

MARIE Mai e şi felul de a vorbi. Un Preşedinte le vorbeşte oamenilor ca şi cum ar fi toţi de căcat, iar o femeie de serviciu vorbeşte ca şi cum ea ar fi de căcat.

ASTROLOGUL Şi?

MARIE Un Preşedinte are o grămadă de titluri care apar înainte şi după numele său: Domnul

Preşedinte Truc, Director general al Societăţii imobiliare, Membru al Consiliului de administraţie.

Ofiţer al Legiunii de onoare…

Pe când o femeie de serviciu nu are decât numele ei. Şi până şi pe ăla îl pierde foarte repede, aşa că rămâne numai cu prenumele. Şi… dacă n-o cheamă Marie, o s-o cheme aşa oricum, pentru că patronii nu prea au memorie.

ASTROLOGUL *(se întoarce spre*

PREŞEDINTE) E efectiv surprinzător că, deşi diferenţele sunt atât de evidente, doctorul S… nu v-a primit.

***Intră** JULIEN. Pare să meargă puţin mai bine.*

JULIEN Bună ziua. *(Ceilalţi se ridică să-l salute)* Eu sunt Julien Portal.

ASTROLOGUL Daţi-mi voie să vi-l prezint pe domnul Preşedinte Delbec şi pe doamna Martin.

MARIE… Marie Martin. Marie, parcă mi-e scris în frunte.

ASTROLOGUL Şi eu, Astrologul Radjapour.

JULIEN Mă scuzaţi, nu vreau să par stupid, dar nu prea ştiu ce caut aici. Nu-mi aduc aminte să fi rezervat o cameră la hotelul ăsta şi, totuşi, când am venit, numele meu era trecut în registru. Unde e responsabilul? Unde ne aflăm cu exactitate?

ASTROLOGUL Ce înţelegeţi dumneavoastră prin „exactitate”?

JULIEN În ce oraş? Pe ce drum?

ASTROLOGUL Eu nu ştiu nimic.

JULIEN Cum? Şi dumneavoastră aţi sosit acum?

ASTROLOGUL O, nu! Eu sunt cel mai bătrân locatar al acestui hotel. M-am instalat aici acum şase luni.

JULIEN Mă iertaţi, mintea mi-e foarte neclară în dimineaţa asta, nu prea mă fac înţeles. Cum se numeşte hotelul?

Cei trei clienţi tac. JULIEN se uită la ei pe rând. Ei nu spun nimic. JULIEN se scarpină pe cap. MARIE îi pune mâna pe umăr.

MARIE Aţi avut un accident de maşină?

JULIEN Da... nu... *(Se gândeşte intens)* Nu ştiu. Eram pe autostradă, da, se însera. Chiar dacă eram destul de obosit, controlam bine maşina, un Parodeo, ultimul model, C6, îl ştiţi?

ASTROLOGUL Eu ştiu numai două tipuri de maşini. Cele care au inscripţia „Taxi" pe ele şi cele care nu au.

JULIEN Mergeam cu viteză, dar eram stăpân pe maşina mea. Am ajuns la mine.

MARIE Vă aştepta cineva?

JULIEN *(lasă capul în jos)* Nu.

MARIE Trebuie totdeauna s-aveţi pe cineva care să vă aştepte... Singurul mijloc de a evita accidentele.

JULIEN *(indignat)* Dar eu n-am avut un accident.

Ei se uita la el cu blândeţe, dar cu şi mai mult scepticism.

JULIEN *(protestând)* N-am avut niciun accident! N-am avut niciun accident.

Toţi tac.

JULIEN Îmi dau seama că moţăiam când am intrat ca să mă odihnesc în motelul ăsta.

ASTROLOGUL Un motel! Ce caraghios! Un motel!

MARIA ŞI ASTROLOGUL nu se pot abţine să nu râdă. PREŞEDINTELE încearcă să se alăture râsului lor.

În acest moment, tânărul în alb ***traversează*** *scena. Îi priveşte o secundă cu un surâs tandru. Toţi se opresc imediat din râs.*

MARIE *(puţin ruşinată)* Aveţi dreptate, Emmanuel, nu e frumos să ne batem joc.

PREŞEDINTELE *(surprins)* I-aţi spus Emmanuel?

Angajatul ***a plecat.***

JULIEN Mă puteţi ajuta?

ASTROLOGUL *(către JULIEN)* Să aveţi încredere în experienţa mea, e un singur mod de-a înţelege unde sunteţi. Să ne întrebaţi pe fiecare dintre noi ce făcea chiar înainte de a ajunge aici.

MARIE dă din cap aprobator. După câteva secunde, PREŞEDINTELE face la fel.

PREŞEDINTELE Dacă asta vă poate ajuta…

JULIEN Dar e absurd…

ASTROLOGUL Nu există altă cale.

MARIE Are dreptate. *(Către JULIEN)* Întrebaţi-mă. *(JULIEN nu reacţionează)* Întrebaţi-mă, pentru numele lui Dumnezeu!

(JULIEN face o grimasă pe care Marie o interpretează pozitiv) M-a întrebat! *(Oftează, ia aer şi-şi începe discursul)* Marie, părinţii mei m-au botezat Marie. O idee foarte bună! Am şters praful toată viaţa. Mi-au scris numele de Marie în frunte pentru că ştiau ca măturatul, curăţatul şi cârpitul vor fi domeniul meu. Tata era ţăran, un om frumos, foarte brunet, ras proaspăt de dimineaţă şi obosit la amiază. Cred că înţelegeţi ce vreau să spun. Toate firele acelea care împung, care zgârie, sunt forţa unui om, ele arată că e multă spermă în interior. Asta înseamnă că-i cam ardea de sărutat tot timpul. Mama îmi făcea câte un frăţior sau o surioara în fiecare primăvară. Mai aveau 12 după

mine. Aşa că trebuia să-i ajut mult, pentru ca ea era mereu puţin obosită. Din fericire, cum cel de-al treişpelea, Pascalito, n-a prea ieşit normal – avea faţa albăstruie şi nu ţinea pasul cu ceilalţi – părinţii au spus tuturor că ar fi căzut din căruţa cu sfeclă şi că tata şi-a pus căciuliţă. Eu cred că mama îşi spărsese de fapt scoica.

PREŞEDINTELE *(îngrozit)* Faceţi un rezumat, în fine, scurtaţi-o.

MARIE Nu ştiu s-o scurtez. Cum nu mă lăsaţi niciodată să vorbesc, când prind ocazia nu mă mai pot opri. Pe scurt, de când cânta cocoşul şi până seara, eu făceam curăţenie tot timpul şi nu aveam o secundă pentru mine ca să pot visa. Aşa că abia la 28 de ani, când un băiat mi-a atins puţin chiloţii la bal, l-am lăsat să mă tăvălească în cocioaba lui veche şi am plecat de acasă ca să fiu cu el şi cu mititica mea. L-am ales pentru că semăna cu tata. Era la fel de păros. Numai că tata muncea şi avea grijă de copiii lui, dar al meu nu era bun de nimic. Avea păr şi pe mâini, dar asta nu-i folosea la nimic. Şi era leneş, zici că era mort. Şi am luat-o de la-nceput. A trebuit să-l întreţin eu, făcând curat.

Şi pe el şi pe cei doi copii. Am două fete, la asta m-am priceput. Şi-n schimb n-am primit nici măcar un mulţumesc, nimic, nicio alinare, nicio încurajare. E drept că o viaţă de câine, chiar dacă te dă peste cap, face ca o femeie să se simtă mereu femeie.

PREŞEDINTELE Vă rog, scurtaţi-o!

MARIE Nu pot, v-am spus!

PREŞEDINTELE Noi vrem să ştim sfârşitul, nu începutul.

MARIE Nu-s prea multe de povestit despre viaţa mea, aşa că atunci când mă apuc s-o povestesc, spun tot, fără să fiu întrebată.

În fine, în fiecare zi pleca să-şi ia ţigări, până când nu s-a mai întors. Asta nici n-a fost rău, chiar dacă nu m-a ajutat să mă simt mai frumoasă. În fine, fetele au crescut. Nu ştiu pe cine au moştenit, poate pe bunicul lor. Aveau foc la cur.

Ceva inimaginabil. Schimbau bărbaţii mai des decât chiloţii. Am avut toate problemele din lume ca să le bag în menaj şi să le opresc să mai alerge după salam. Apoi am fost pensionată anticipat. Toată viaţa îmi spusesem că în ultima zi, la ultimul patron, am să-l dau dracului. Şi în loc să fac asta, în timp ce-mi aranjam cârpele şi mătura, am simţit cum mă ia o moleşeală, cum mă încearcă un frison şi deodată, uite aşa, în mijlocul unui salon, m-am trezit pe covor. La spital au fost foarte drăguţi. N-aş fi crezut să fie aşa de bine la spital. Totul în ordine, totul alb. Şi asta fără să fiu eu cea care spăla şi curăţa. Oameni tineri îmi zâmbeau. Cred că cele mai frumoase zile din viaţa mea le-am petrecut la spital. Mi-au spus că am inima obosită, uzată anormal pentru vârsta mea. Mi-au prescris o casă de odihnă. Când am intrat acolo, într-un castel vechi, în mijlocul unui parc, cu toată lumea atentă cu mine şi care mă servea ca pe o doamnă, ei bine, atunci chiar m-am simţit ca o prinţesă. Chiar şi grădinarul, în fiecare dimineaţă, îmi aducea un trandafir în cameră şi-mi făcea o reverenţă de mă făcea să roşesc toată. Ieri, când

am coborât scările alea mari şi m-am agăţat de balustradă, mi-am zis că aici, în sfârşit mi-era bine, c-o să am timp să mă gândesc la tot ce n-am apucat să mă gândesc. La viaţă, la moarte, la Dumnezeu, la toate astea. Simţeam cum îmi creşte inima şi cum mi se deschid ochii, cum o viaţă nouă are să înceapă, cum totul vibra în jurul meu, ca şi cum auzeam respiraţia lucrurilor. Mi-am zis: „Asta înseamnă să fii fericit!”

Şi zbang!

JULIEN Zbang?

MARIE Am făcut un atac.

JULIEN Şi apoi?

MARIE Am ajuns aici.

JULIEN Aici e o clinică?! Nu e un hotel?

ASTROLOGUL Aşteptaţi! Aveţi cuvântul, domnule Preşedinte.

PREŞEDINTELE Eu voi fi scurt. Ultima mea amintire înainte să mă regăsesc aici o am de alaltăieri… Ieşeam de la mine, ca de obicei la 8 dimineaţa fix. Am deschis poarta şi am observat un biciclist care venea pe trotuar. Era un tânăr, bineînţeles. A sunat din soneria ridicolă de la bicicletă. Mi-am zis: „Acest puşti cretin o să se oprească, n-are voie să circule pe trotuar. Am făcut doi paşi, apoi am fost ridicat subit şi proiectat direct spre o bancă. Am simţit cum craniul mi s-a lovit de colţul unei pietre. Iată!

ASTROLOGUL Venea din stânga?

PREŞEDINTELE Evident!

ASTROLOGUL Sunteţi o victimă a regulamentului.

PREŞEDINTELE Eu întotdeauna am respectat toate legile. Imbecilul ăla nu le-a respectat.

JULIEN *(către ASTROLOG)* Şi dumneavoastră?

ASTROLOGUL Comă diabetică.

JULIEN Unde sunt doctorii? Infirmierii? De ce camerele noastre nu sunt echipate cu aparate pentru îngrijire medicală?

ASTROLOGUL Nu suntem într-un spital. **JULIEN** Deci nu suntem la urgenţă? **PREŞEDINTELE** Nu.

MARIE Pe ce culoar staţi? Pe A sau pe V?

JULIEN Pe ăsta.

ASTROLOGUL Pe culoarul V? Deci n-aţi avut un accident!

JULIEN Normal. N-am avut niciun accident. Doar v-am zis. *(Gânditor)* Ce înseamnă culoarul V? De ce e un culoar V şi unul A?

ASTROLOGUL O să vă întâlniţi fără îndoială cu doctorul S…

JULIEN Mi-aţi spus că nu suntem într-un spital şi totuşi există un doctor?

MARIE S… Doctorul S…

JULIEN Vreau să-l văd imediat.

PREŞEDINTELE Ei, dragul meu, nu poate fi întâlnit doctorul S… aşa.

ASTROLOGUL E suficient să vrei ca să nu poţi. **MARIE** Sunteţi sigur că n-aţi intrat voit în copac? **JULIEN** Ce copac? Despre ce vorbiţi?

ASTROLOGUL Tot nu v-aţi prins? Comă… Criză cardiacă… Accident… Nu faceţi legătura

între ultimele noastre amintiri?

JULIEN *(se ridică şi se uită în jur)* Vreţi să spuneţi că… (*Toţi aprobă din cap)*

ASTROLOGUL Ultimele noastre amintiri sunt toate, din păcate… ultimele.

JULIEN *(jenat să spună ce gândeşte)* Noi suntem… morţi?

Cei trei izbucnesc în râs.

JULIEN *(începe să ţipe)* Mort! Sunt mort! *(Cei trei încă mai râd. Îl scutură pe ASTROLOG)*

Răspunde-mi, pentru numele lui Dumnezeu. Eu sunt mort şi asta vă face să râdeţi?

ASTROLOGUL Dacă dumneavoastră sunteţi, atunci şi noi suntem. *Asta declanşează o nouă izbucnire în râs a celor trei locatari.* **JULIEN** Am nimerit la nebuni. Eu nu mai stau nicio secundă aici.

PREŞEDINTELE are un râs reţinut. JULIEN, furios, porneşte spre lift. **MARIE** O să aibă încă o surpriză. *(JULIEN caută frenetic butonul liftului)* **JULIEN** Vreau să ies!

ASTROLOGUL Liftul ăsta nu poate fi chemat.

JULIEN *(nervos)* Foarte bine, o să ies pe scara de serviciu.

ASTROLOGUL Nu există. **JULIEN** Sunteţi nebuni de legat! **ASTROLOGUL** *(vesel)* Asta se poate!

Locatarii râd din nou. JULIEN o ia spre unul din culoare.

MARIE Mie tocmai la înmormântări îmi vine să râd.

JULIEN, plin de furie, începe să alerge.

JULIEN O s-o găsesc! *(**Iese** pe celălălt culoar)* **ASTROLOGUL** *(dă din umeri)* Trebuie să încerce.

MARIE E normal să nu ne creadă. El nu s-a văzut plecând…

ASTROLOGUL În prima mea noapte aici am încercat chiar să găuresc podeaua camerei.

*JULIEN **revine** în sala de recepţie a hotelului, fără suflu, năduşit leoarcă.*

JULIEN E scandalos! Nu sunt ieşiri, ci doar ferestre opace care nu se deschid. Dacă nu-mi spuneţi imediat unde-i ieşirea, o să sparg un geam şi-o să m-arunc de la etaj.

ASTROLOGUL *(nici măcar nu se întoarce)* Normal.

MARIE V-am zis că-l aşteptă o surpriză.

*JULIEN **dispare** pe culoarul V. Ajunge în camera sa şi auzim cum aruncă mobila pe fereastră.* **MARIE** Nu-mi plac spargerile. Îmi fac rău la inimă. Şi bietele obiecte n-au nicio vină. **ASTROLOGUL** Nu mai are importanţă.

MARIE E o deformaţie profesională. În menaj eşti obişnuit să rămâi singur în casele oamenilor şi să ai grijă de obiecte. Chiar ajungi să le vorbeşti. Când cureţi argintăria, îţi imaginezi că-i faci toaleta. Când pui ceară ca să lustruieşti o masă, e ca şi când ai hrăni-o. Când spargi ceva, ai impresia că faci rău unei persoane. Îţi ceri scuze, te fâstâceşti, duci rămăşiţele la gunoi şi te simţi vinovat.

JULIEN izbucneşte, epuizat, descurajat.

JULIEN E incredibil! Geamurile rezistă. Sunt la-nchisoare sau ce? Locul ăsta nu e real!

ASTROLOGUL N-aţi ajuns aici de bunăvoie şi nici n-o să plecaţi de bunăvoie. *JULIEN se simte brusc slăbit. ASTROLOGUL se grăbeşte să-l susţină.* **ASTROLOGUL** Să mergem…

JULIEN *(alb)* Nu poate fi adevărat… Nu sunt mort… nu sunt mort…

MARIE Începe să înţeleagă. *(Îl aduc în mijlocul lor)*

JULIEN *(febril)* Totuşi sunt viu, nu? Viu!

ASTROLOGUL Hai, c-aţi trăit situaţii şi mai ciudate. Şi-n visele dumneavoastră sunteţi viu. Aveţi un corp cu care înotaţi într-o apă albastră şi totuşi sunteţi întins în patul dumneavoastră.

JULIEN *(pipăindu-se)* Trăiesc…

ASTROLOGUL Ca să vă demonstraţi că trăiţi, ar trebui să vă omorâţi. Da. Dacă aţi reuşi, este pentru că înainte eraţi viu. Din contră, dacă eşuaţi, asta ar putea înseamnă ori că eraţi deja mort, ori că sunteţi nemuritor. **JULIEN** Înnebunesc. **ASTROLOGUL** Şi asta e o soluţie.

PREŞEDINTELE *(ironic)* E o soluţie.

*Cei doi tineri în alb **intră** brusc în scenă, ca şi cum ar precede pe cineva important.*

ASTROLOGUL A, o să vină Doctorul S…

PREŞEDINTELE *(se ridică)* Are întâlnire cu mine!

Cei doi tineri se uită insistent la MARIE, ASTROLOG ŞI PREŞEDINTE. Aceştia par a înţelege ceva.

MARIE *(decepţionată)* A, bine.

ASTROLOGUL *(idem)* De acord.

PREŞEDINTELE *(indignat)* Dar eu eram aici

înainte domnului. *(Se întoarce agresiv spre JULIEN)*

Ce aţi făcut în viaţă, dumneavoastră?

JULIEN *(cu o voce albă)* Redactor-şef la o gazetă sportivă.

PREŞEDINTELE Păi atunci?! Nu credeţi că preşedintele a trei societăţi importante face mai mult ca un redactor-şef? Nu?

Angajaţii insistă. Cei trei vechi locatari se ridică. ASTROLOGUL se apleacă tandru spre JULIEN.

ASTROLOGUL Cu dumneavoastră vrea să vorbească Doctorul S…

JULIEN Cine v-a zis? **ASTROLOGUL** Raphael! **PREŞEDINTELE** Gabriel! **MARIE** Emmanuel.

*ASTROLOGUL, PREŞEDINTELE ŞI MARIE **părăsesc** scena. Cei doi tineri îi urmează. JULIEN aşteaptă. **Intră** o femeie.*

Elegantă, dar severă, ea poartă nişte dosare sub braţ, ca un medic care-şi face vizita în salonul unui spital.

DOCTORUL S… Julien Portal?

JULIEN Da?

DOCTORUL S… Bună ziua, eu sunt Doctorul S…

JULIEN este luat prin surprindere. DOCTORUL S… are un surâs care îl liniştеşte. Îi face semn să se aşeze.

DOCTORUL S… *(blând)* Vă e teamă?

JULIEN Puţin.

DOCTORUL S… Aţi înţeles unde vă aflaţi?

JULIEN Spuneţi-mi că nu e adevărat.

DOCTORUL S... Cu 200 la oră, aţi ieşit de pe drum şi aţi intrat într-un copac.

JULIEN *(neîncrezător)* Nu-mi aduc aminte nimic.

DOCTORUL S... Normal, dormeaţi! *(Răsfoieşte hârtiile sale)* Daţi-mi voie să mă uit în dosarul dumneavoastră.

JULIEN *(pentru sine)* Un copac... Am ajuns să mă izbesc de un copac. Bine că eram singur...

DOCTORUL S... *(mecanic)* o bilă albă pentru dumneavoastră.

JULIEN, ca trezit dintr-o ameţeală, se uită atent la DOCTORUL S... Ochii lui de bărbat, la vederea unei femei, încep să sclipească.

JULIEN Nu mi-am imaginat că sunteţi aşa.

DOCTORUL S... Adică?

JULIEN Frumoasă. *(Ea surâde, apoi se întoarce la dosarul lui)*

DOCTORUL S... 40 de ani. Dintr-o familie înstărită. Studii bune. Fără operaţii chirurgicale majore. Nicio boală gravă.

JULIEN *(cinic)* Sunt un mort foarte sănătos!

DOCTORUL S... Tentative profesionale diverse. O anumită instabilitate vă face să vă părăsiţi locurile de muncă după doi ani.

Necăsătorit.

JULIEN Mă acceptaţi şi aşa?

DOCTORUL S... Eu nu vă judec, eu vă fac bilanţul. *(Îşi pune picior peste picior)*

JULIEN *(o priveşte plin de dorinţe)* Dacă mi-aş fi putut imagina că moartea ar avea picioare

frumoase…

DOCTORUL S... Încercaţi să mă seduceţi?

JULIEN Ce se câştigă? Ce se pierde?

DOCTORUL S... Nu încercaţi aceste metode cu mine. În dosarul dumneavoastră scrie că aţi alergat frenetic după femei…

JULIEN Ele fug repede.

DOCTORUL S... Dumneavoastră şi mai şi Până când puneaţi mâna pe ele. Le-aţi părăsit pe toate.

JULIEN Eu sunt de vină că-mi dau seama foarte repede când o relaţie n-are viitor?

DOCTORUL S... *(ironică)* Rapid în toate.

JULIEN N-am dat niciodată peste femeia care să mă facă fidel.

DOCTORUL S... Ca şi cum asta depindea de ele.

JULIEN *(enervat)* Am făcut multe să se bucure, am făcut multe să plângă, e aceeaşi soartă. Cea mai mare parte a femeilor pe care le-am cunoscut nu voiau dragoste, ci poveşti de dragoste. *(Se ridică brusc plin de furie)* Despre ce vorbim?

Doar nu vreţi să mă faceţi să cred în legenda aceea veche a paradisului, a infernului, a sufletelor puse în balanţă şi a

Judecăţii de apoi! Refuz să fiu condamnat de dumneavoastră! Sunt mort! Nu-i de ajuns?

DOCTORUL S... Vă înşelaţi complet. *(Calm)* În primul rând, eu sunt Doctorul S… Şi apoi, dumneavoastră nu sunteţi mort.

JULIEN *(agitat)* Ce?

DOCTORUL S... Natural.

JULIEN *(exultă)* Ştiam eu! Ştiam bine! Dumnezeule! (*Boxează cu inamici invizibili)* Sunt viu! Viu!

(Deodată, parcă ar avea 20 de ani)

DOCTORUL S... *(îl priveşte amuzată)* Eu n-am zis aşa ceva.

JULIEN Ce?

DOCTORUL S... N-am spus că sunteţi viu!

JULIEN se închide în sine. Nu vrea să mai audă nimic.

JULIEN Nu mai vreau să încerc să înţeleg ce se pălăvrăgeşte aici. Întrucât mă ţin pe picioare, pot pleca?

DOCTORUL S... Asta nu depinde de dumneavoastră.

JULIEN Încercaţi să mă împiedicaţi?

DOCTORUL S... *(blând)* Nici de mine.

JULIEN la ascultaţi-mă, doamnă doctor, nu ştiu prea bine cum am ajuns în clinica dumneavoastră. Fără îndoială am adormit la volan, am intrat într-un copac, mi-am pierdut cunoştinţa, timp în care am fost adus aici. Acum mă simt foarte bine şi nu mai am nevoie de ajutorul dumneavoastră. Aşa că vă fac o reverenţă, salutare. *(Apasă frenetic pe butonul liftului)* Şi spuneţi liftului să vină odată!

DOCTORUL S... Aveţi de gând să vă reluaţi circuitul? Liftul? Scările pe care nu le găsiţi? Geamurile care nu se sparg?

Cu un gest, DOCTORUL S... face cele două ajutoare ***să apară****. Ei se pun la intrarea fiecărui*

culoar, pentru a-l opri pe JULIEN să treacă. Ea îi face semn să se calmeze.

JULIEN E absurd! Sunt într-o închisoare sau ce?

DOCTORUL S... Sunteţi în pericol. Trebuie să vorbim. Veţi înţelege.

Cu un alt gest, ea îi trimite pe cei doi angajaţi în fundul scenei. Ei fac să gliseze un perete şi să apară un panou luminos, ca un straniu tablou de bord invizibil publicului.

DOCTORUL S... E mai puţin de o oră de când maşina dumneavoastră a intrat cu peste 200 la oră într-un copac. Nu vreau să vă descriu starea caroseriei de care eraţi atât de mândru. Şi prefer să nu vă descriu starea dumneavoastră.

JULIEN Despre ce vorbiţi?!

DOCTORUL S... îl ia de mână şi-l conduce spre tabloul luminos.

DOCTORUL S... A venit ambulanţa să vă ia. Eraţi inconştient, tumefiat, cu genunchii zdrobiţi, cu mai multe coaste rupte. Aţi fost dus la serviciul de urgenţă al spitalului Descartes. O echipă foarte calificată încearcă să vă salveze viaţa. Nu sunt prea optimişti. Sunt cu sufletul la gură. Fac tot ce pot.

Îi arată tabloul, unde se ghicesc semnale luminoase care clipesc, indicatoare care urcă şi coboară.

DOCTORUL S... Toţi bărbaţii şi toate femeile care sunt aici sunt pe cale să trăiască pe Pământ momente cruciale. Vegheaţi de medici, de infirmiere sau de familiile lor, plini de tuburi cu

ser şi de electrozi, se află în ceea ce voi numiţi comă. Adică între viaţă şi moarte. Care va să zică aici.

Ea îl conduce spre fotoliu. El a devenit somnambulic.

DOCTORUL S... Aici trebuie să aşteptaţi, la Hotelul Celor Două Lumi. Aici sunteţi protejat de durerile pe care corpul dumneavoastră le suferă acolo jos.

JULIEN *(aproape convins)* Nu pot să cred. Vreţi să mă convingeţi că trupul meu e altundeva?

DOCTORUL S... Vă doare glezna? Aţi suferit o entorsă teribilă. Acum două zile era foarte un flată. Nici nu mai puteaţi să mergeţi. Suferiţi în acest moment?

JULIEN îşi mişcă piciorul fără nicio dificultate.

DOCTORUL S... Vedeţi? Corpul dumneavoastră de carne şi oase, trupul vulnerabil e la reanimare. Sunteţi aici în aşteptare.

JULIEN Ce aştept?

DOCTORUL S... Să vi se decidă soarta. Dacă vă salvează, ascensorul o să vă coboare înapoi pe pământ. Dacă nu reuşesc să vă reanimeze, ascensorul o să vă ducă în sus.

JULIEN primeşte această revelaţie ca o lovitură. Sonat, se uita lent în jurul lui.

JULIEN Acolo sus?

DOCTORUL S... Sunt destule noutăţi pentru moment.

JULIEN Moartea?

DOCTORUL S... Ceea ce numiţi voi moarte.

JULIEN Nimic mai mult?

DOCTORUL S... Suprimarea acestei vieţi, aici. *(Pauză)* Treaba mea e să vă dau informaţiile necesare pentru organizarea trecerii dumneavoastră.

JULIEN Cine v-a angajat?

DOCTORUL S... vede că semnalul culoarului A se aprinde şi se stinge. Ea se pregăteşte să iasă.

JULIEN Ce înseamnă culoarul A şi culoarul V?

DOCTORUL S... Cum? N-aţi ghicit? Culoarul A pentru accidente, culoarul V pentru voluntari, adică pentru sinucigaşi.

JULIEN Aţi făcut o greşeală! M-aţi pus pe culoarul V. Eu nu m-am sinucis, eu am avut un accident.

DOCTORUL S... A, da?

JULIEN Nu m-am izbit în mod voluntar de acel copac.

DOCTORUL S... A, da? *(Intens)* Domnule Portal, nu numai că la acea oră aveaţi alcool în sânge, dar sunt ani buni de când beţi. Aţi încercat şi alte droguri, mai uşoare, mai violente, mai rare, dar mereu alcoolul v-a permis cel mai bine să fugiţi de toate. Afacerile dumneavoastră erau pe cale să se prăbuşească, ziarul dumneavoastră nu mai mergea, vă băteaţi joc ca un nebun, comportamentul dumneavoastră părea din ce în ce mai aberant în ochii colaboratorilor. De luni de zile aţi scăpat toate hăţurile. Aşa că puteţi înţelege de ce în dimineaţa când v-am găsit plin ca un butoi, strivit cu 200 la oră de un copac, s-a tras concluzia că e o sinucidere, o sinucidere programată cu mult timp în urmă!

JULIEN rămâne cu gura căscată.

JULIEN O sinucidere premeditată? Eu?

DOCTORUL S... Da, alcoolul: sinuciderea laşilor! Iar acum vă rog să mă scuzaţi, nu vă am numai pe dumneavoastră ca pacient.

*Ea **iese**. JULIEN se aşază şi rămâne mut. E şocat de tot ce a auzit. ASTROLOGUL bagă capul în scenă. Şi-a pus pe cap un turban oriental ornat cu o piatră de lună. Verifică dacă JULIEN e singur, apoi se apropie şi îi întinde cartea sa de vizită.*

ASTROLOGUL „Astrologul Radjapour, vizionar în toate cele, extraluciditate la comandă, astrologie, contactarea strămoşilor, meditaţie transcendentală. Magul Radjapour, toate ştiinţele milenare din Orient şi Orientul mijlociu”.

Bineînţeles primul meu nume e Marcel. Marcel Pelucha. Născut pe strada Fiicele calvarului, la Paris. Cum ar putea cromozomii şi ovulele, aceste mici bestii inteligente, să se înşele în asemenea hal? *(Pauză)* Vreţi să vă citesc viitorul?

JULIEN iese brusc din starea de descurajare.

JULIEN Vă bateţi joc de mine?

ASTROLOGUL Puţin. Dar există oameni care tocmai asta îşi doresc. Şi chiar mă plătesc.

JULIEN Sigur nu aici.

ASTROLOGUL Chiar şi aici! Nu vă puteţi imagina ce mână mi-am făcut după şase luni. Singura problemă e că aceşti bani nu-mi folosesc la nimic în prezent şi că viitorul e nesigur. Mă rog, asta e!

JULIEN loveşte pereţii.

JULIEN E revoltător!

ASTROLOGUL *(ca pentru sine)* Oho, şase luni de comă, asta e o scuză.

JULIEN Nu, eu vorbeam de locul ăsta! De aşteptarea asta.

ASTROLOGUL E! Lemniţa-i temniţă, care-i diferenţa? De aici sau din altă parte oricum nu se evadează decât prin fereastra morţii. Şi nu se ştie niciodată unde nimereşti.

JULIEN se mişcă în cerc ca o fiară în cuşcă.

ASTROLOGUL În fine, noi ştim c-o să murim, dar întoarcem spatele căii ferate, refuzăm să vedem trenul, ne spunem că următorul nu e pentru noi. Aici, orarul e precis. *(Îl bate pe spate)* Şi până una alta e mult mai agreabil. Da! Poţi deveni gurmand, poţi să profiţi. Acum, eu mă delectez de fiecare clipă ca de o bomboană, o desfac, o savurez.

JULIEN Cum te poţi distra aici?

ASTROLOGUL Iată ceea ce schimbă tot: aici nu te distrezi, eşti ocupat. La început cunoşti tot felul de oameni. Dacă aveţi noroc să staţi mult timp la reanimare *(reacţie şoc a lui Julien)*, o să vedeţi că se defilează mult. În fiecare zi se vine şi se pleacă. Şi în rest flecărim, aşa cum facem noi. Eu nu spun nimic important, nici măcar inteligent şi nici dumneavoastră, dar pălăvrăgim şi asta înseamnă că existăm şi că se ţes între noi legături umane. E minunat, nu?

JULIEN La ce bun? De ce să ai legături cu nişte oameni pe care n-ai să-i revezi cu siguranţă niciodată.

ASTROLOGUL *(joacă jignirea)* Dacă nu vă plac decât lucrurile de durată, atunci n-aveţi decât să vorbiţi munţilor, stâncilor, pietrelor, dar mă îndoiesc c-o să vă răspundă, dacă sunt la fel de intransigente ca dumneavoastră. *(Se ridică să plece)*

JULIEN *(cu un surâs)* Sunt impresionat.

ASTROLOGUL *(se întoarce)* Vedeţi cum viaţa poate fi uneori amuzantă… O, scuzaţi-mă!… *(Se corectează)* Vedeţi cum coma poate fi veselă?

JULIEN se aşază pe un scaun.

JULIEN *(suspină)* Sunt deprimat. Am fost mereu deprimat.

ASTROLOGUL Poate un copil răsfăţat.

JULIEN De ce spuneţi asta?

ASTROLOGUL Nu sunteţi un om urât şi nu păreţi sărac: un copil care se plictiseşte în mijlocul jucăriilor primite.

JULIEN Mă dispreţuiţi?

ASTROLOGUL Deloc. Îmi pare bine că şi cei bogaţi au probleme.

JULIEN Nu vreau să vă fie milă de mine.

ASTROLOGUL *(blând)* Lipsa poftei de viaţă e cel mai mare rău. Să te naşti îmbuibat, cu gura plină înainte de-a apuca să ţipi, să primeşti îmbrăţişări înainte să le fi cerut, să cheltuieşti bani înainte să-i fi câştigat, toate astea nu te fac un luptător. Noi, partidele proaste, găsim lumea apetisantă, plină de lucruri care ne lipsesc. Viaţa nu e frumoasă decât pentru că e un pic deasupra posibilităţilor noastre…

JULIEN *(cu un surâs mirat)* M-aţi înţeles.

ASTROLOGUL Din contră, dumneavoastră n-aţi înţeles că pentru voi, pentru noi, pentru burţile pline ca şi pentru burţile goale, viaţa e mereu deasupra posibilităţilor noastre.

JULIEN Cum?

ASTROLOGUL Pentru că nu ne aparţine. *(Arată liftul care merge în sus)*

JULIEN *(lent)* Trebuie să-mi fie luată ca să o preţuiesc.

ASTROLOGUL Asta a fost totdeauna problema Paradisului. El vine numai după pancarta pe care scrie „Ieşire”.

*MARIE **intră** în trombă.*

MARIE *(exasperată)* Nu, nu se poate, am un grăunte în loc de creier! De ieri îmi tot spun că ar fi timpul să mă gândesc la lucruri importante, profunde. În loc de asta, mi s-a pus pata pe o mizerie de pe peretele din camera mea, pe care n-o pot înlătura. Toată lumea de aici e la fel de fraieră ca mine?

ASTROLOGUL Asta e discutabil.

MARIE Ştiu că am capul prea îngust ca să intre în el gândurile măreţe. Totuşi, mi-ar fi plăcut să fiu şi mai şi, să fiu proastă, dar să nu-mi dau seama. Am o soră aşa. Proastă ca noaptea. Nici nu vorbeşte. Dar pe ea, pe ea… n-o surprinde nimic, n-o impresionează nimic. Aşa trebuie să fii. Eu sunt doar atât de inteligentă cât să-mi stric tihna.

JULIEN se întoarce sălbatic.

JULIEN Toţi suntem aşa.

MARIE Nu. Nu şi cei care au studii, care gândesc.

JULIEN Ce ştiu ei în plus?

MARIE Nu ştiu. Dar când ei ştiu, ştiu. Şi când nu ştiu, ei ştiu că nu ştiu. Nu bâjbâie ca mine. Dacă aş putea s-o iau de la capăt, asta m-aş face: filosof. *(Cu nostalgie)* „Marie Martin, filosof de prima mână" *(Râde)*

JULIEN *(violent)* A fi filosof, asta ne împiedică să murim?

MARIE Nu, dar ne ajută să trăim. *(Se apropie de lift)* După părerea dumneavoastră, ce credeţi că e acolo sus?

JULIEN Nimic. **MARIE** Aţi fost acolo? **JULIEN** Nu.

MARIE Şi atunci?

JULIEN E moartea. Nu-i o informaţie suficientă?

MARIE Nu! Eu n-am mai fost niciodată moartă. Moartea e genul de bazar pe care nu-l cunoşti deloc, nici măcar din auzite, pentru că nimeni nu s-a mai întors de acolo. *(Către ASTROLOG)* Dumneavoastră, care faceţi spiritism, morţii vă spun ceva?

ASTROLOGUL Bineînţeles!

MARIE Ca de exemplu?

ASTROLOGUL *(blazat)* Că şi-au detestat soacra, că şi-au iubit secretara, că şi-au ratat viaţa, că le-ar fi plăcut să cânte la pian, să croşeteze, să tricoteze… Nişte idioţi.

MARIE Nimic altceva?

ASTROLOGUL Moartea nu ne face mai deştepţi.

MARIE Cred şi eu. *(Pauză)* Şi totuşi nu vă

spuneau nimic din ce se întâmplă acolo sus?

ASTROLOGUL Nu.

MARIE Totuşi, comunicau ceva, asta înseamnă că existau, în fine vreau să spun că, într-un fel, nu erau morţi.

ASTROLOGUL Poate…

MARIE Cum, poate? Vă vorbeau sau nu?

JULIEN *(violent)* Dar nu era decât imaginaţia lui!

MARIE Evident! Cu asta vorbesc morţii.

ASTROLOGUL Uneori, efectiv, auzeam voci, cuvinte în capul meu. Dar asta mi se întâmplă şi noaptea în timpul viselor, ca tuturor. Asta nu dovedeşte nimic.

MARIE Mmmm… Asta dovedeşte că nu aţi fi un astrolog adevărat.

ASTROLOGUL *(cu un surâs)* Cine ştie?

JULIEN se hotărăşte să participe la conversaţie.

JULIEN Gata cu gluma! Ştim toţi foarte bine cum se va întâmpla. Marie, aveţi amintiri dinainte de naştere?

MARIE Nu.

JULIEN Ei bine, după moarte va fi la fel.

MARIE Adică nimic?

JULIEN Nimic. Absolut nimic. Neantul.

MARIE Stai puţin. Între timp, între mine înainte de naştere şi după moarte, s-a întâmplat ceva: eu! Eu am existat.

JULIEN Da, a avut loc un meci, un meci care n-ar fi trebuit să aibă loc, dar care a avut loc. Un meci idiot, inutil, fără consecinţe, o greşeală.

MARIE *(bănuitoare)* Spuneţi asta pentru mine sau în general?

JULIEN O spun pentru dumneavoastră, pentru mine, pentru Astrolog, pentru fiecare. Umanitatea e doar o partidă care se termină întotdeauna prost şi la care eu n-am cerut să particip.

MARIE A… Sunteţi critic pentru că dumneavoastră credeţi că nu e nimic acolo sus!

JULIEN Evident. Dacă n-aş fi terorizat de ideea neantului, poate m-aş fi ataşat de lucruri… de oameni. Imediat ce puneam la cale un proiect, mă gândeam: „La ce bun?” Pentru ce să investeşti timp şi energie în ceva care se va face praf…

Şi-n timp ce o femeie îmi striga: „Te voi iubi mereu”, eu nu mă puteam gândi decât… la neant.

MARIE Şi când făceaţi sex?

ASTROLOGUL *(şocat)* Marie!

MARIE Păi ce, dumneavoastră n-aveţi chef să-i puneţi întrebarea.

ASTROLOGUL Ba da, dar…

MARIE *(către JULIEN)* Răspundeţi, vă rog, la întrebarea pe care Astrologul nu v-ar pune-o pentru că e bine-crescut. Când…

ASTROLOGUL Şşt!

MARIE Când… şşt… atunci… tot… praf?

JULIEN *(râde)* Nu, deloc. Cu femeile m-am descurcat cel mai bine. **MARIE** Prin forţa împrejurărilor, chestia aia nu durează mult! **ASTROLOGUL** Marie!

MARIE *(îl bate pe umăr pe JULIEN)* Norocul dumneavoastră şi al lor c-aţi mai uitat de… neant.

JULIEN Chiar şi când mergeam pe stradă, nu credeam în realitate. Vedeam cum trec paltoane, pălării, pantofi. Pe oameni îi dezbrăcam de carnea lor, vedeam deja scheletul şi mă gândeam că totul o să dispară într-o bună zi. Aveam în interiorul meu o mână care mă reţinea să intru în viaţă: era ideea morţii. Dacă aş fi avut vreo dovadă că există o viaţă după viaţă, m-aş fi schimbat, cu siguranţă…

ASTROLOGUL E ciudat. Ceea ce vă împiedica să apreciaţi viaţa era gândul că ea se termină?

JULIEN *(ezitând)* Da…

MARIE *(compătimitor, către JULIEN)* Sărmanul meu domn, e trist, dar aţi greşit în toate privinţele. V-aţi făcut o idee greşită despre viaţă – pe care o cunoşteaţi, din cauza morţii – despre care nu ştiţi nimic?

ASTROLOGUL *(răutăcios)* Umbra făcea umbră luminii.

MARIE *(îl bate pe umăr pe JULIEN)* Înţeleg. Aţi făcut turul tuturor lucrurilor pentru a ajunge nicăieri. În felul dumneavoastră sunteţi la fel de prost ca mine. Poate că acolo sus e o grădină, precum cele din copilăria noastră, cu flori, copaci… Chiar mi-ar plăcea o grădină… aşa cel puţin aş fi sigură că nu-mi cere nimeni să fac curat.

JULIEN Opriţi-vă! Nu e nimic! Nimic! Ştim foarte bine că moartea e un sfârşit.

MARIE A, da? Atunci ia spuneţi, domnule Atotştiutor, v-aţi gândit vreodată că într-o zi o să vă aflaţi aici? V-a luat atâta timp să înţelegeţi unde

sunteţi, încât ori aţi uitat, ori vă prefaceţi?

JULIEN rămâne mut pentru moment. ***Intră*** *lent PREŞEDINTELE.*

PREŞEDINTELE Presupun că toată lumea a fost primită de Doctorul S… în afară de mine.

ASTROLOGUL Dragă Preşedinte, nu i-a vorbit nimeni în afară de noul venit. Egalitate, dragă Preşedinte, egalitate! Asta înseamnă că toată lumea e tratată la fel, nu c-ar fi vreun complot contra dumneavoastră!

PREŞEDINTELE ridică din umeri şi se aşază.

PREŞEDINTELE A trebuit să plec din camera mea, nu mai suportam conversaţiile lor.

JULIEN Ale cui?

PREŞEDINTELE Ale doamnei Preşedinte şi ale fiilor mei.

JULIEN *(stupefiat)* Cum? Ei se află aici, cu dumneavoastră?

ASTROLOGUL *(explicându-i lui JULIEN)* Când locatarii se întorc în camerele lor, ei pot auzi ce se spune jos, la spital, în jurul patului lor. E suficient să-şi pună mâinile la urechi ca să audă.

MARIE Aveţi şansa de a avea toată familia în jurul dumneavoastră.

PREŞEDINTELE Ca să aud ce mi-e dat să aud!

MARIE Despre ce vorbesc?

PREŞEDINTELE *(e evident)* Despre bani! Despre ce altceva? Vor să vândă tot!

MARIE I-aţi lăsat în regulă?

PREŞEDINTELE *(jignit)* Evident! Drept cine mă luaţi? **MARIE** *(râde)* Păi, eu n-aş fi cea mai

bogată din cimitir. **ASTROLOGUL** *(râde şi el)* Nici eu!

MARIE I-am păpat pe toţi!

ASTROLOGUL Eu i-am băut! *(Râde)* N-am suportat niciodată ideea unui portofel plin. *(Se uită la PREŞEDINTE)* N-am avut niciodată mentalitatea pentru a deveni bogat şi nici ghearele destul de lungi.

PREŞEDINTELE *(agresiv)* Totuşi, nu sunteţi cinstit! În general, te îmbogăţeşti când eşti necinstit.

ASTROLOGUL *(cu un surâs)* Asta o ştiţi dumneavoastră mai bine ca mine.

PREŞEDINTELE *(jignit)* Cum?

ASTROLOGUL Citesc presa, domnule Preşedinte Delbec! Nu pot uita faimosul scandal al facturilor false Delbec!

PREŞEDINTELE Calomnie curată!

ASTROLOGUL Nici „ciudata vânzare a acţiunilor Delbec”.

PREŞEDINTELE Mizerii politice! Şi nu accept să fiu tras la răspundere de către un ghicitor de două parale.

ASTROLOGUL La mine, necinstea mi-e scrisă-n frunte, o profesiune de credinţă. Dar imaginaţi-vă că dintr-odată încep să spun adevărul: „Nu, doamnă, nu vă văd viitorul în cărţi. Văzându-vă figura aspră şi agresivitatea cu care vorbiţi bipezilor încălţaţi, sunt aproape convins că nu veţi întâlni niciodată dragostea”. Clienţii mei mă plătesc, dar de ce mă plătesc? Ca să le fac plăcere. Pentru ca ieşind din salonul meu să mai

aibă chef de viaţă, să aibă speranţă seara şi bună dispoziţie a doua zi. Eu sunt integru, domnule! Dacă, din întâmplare, am cu adevărat un presentiment, cum uneori adulmec moartea unui client, nu spun nimic, absolut nimic. Am scrupule. Dar dumneavoastră, domnule

Preşedinte, luaţi alura unui om respectabil ca să vă puteţi face jocurile şi să vă îmbogăţiţi pe spatele altora!

PREŞEDINTELE Mă întorc în camera mea. Prefer să-mi ascult copiii cum plănuiesc să mă lase fără bani. *(**Iese**)* **JULIEN** Unde e preşedinte?

ASTROLOGUL S-a născut preşedinte. La creşă avea un sacou şi o cravată sobră, ochelari, o chelie înnăscută şi de atunci spunea între două biberoane: Sunt preşedinte! Şi iată că i-a mers!

Revine DOCTORUL S... urmată de cele două ajutoare. MARIE o întâmpină luând-o de braţ şi o conduce. **MARIE** Vă rog, daţi-mi ultimele ştiri despre mine.

DOCTORUL S... O să vi le dau, când o să le am, doamna Martin. Pentru moment, starea dumneavoastră e... staţionară.

(Traversează scena pentru a ajunge la celălalt culoar) Mă scuzaţi. *(**Iese**)*

MARIE Staţionară... *(Cade descurajată pe un fotoliu)* Asta înseamnă că nu mişc, dar că pe planşa aia împănată cu tuburi fac încă luminiţele să se aprindă. Mă prăjesc lent. Mă menţin pe poziţie.

ASTROLOGUL o bate blând pe umăr.

ASTROLOGUL Haide, curaj. Uitaţi-vă la

mine. Se fac şase luni.

MA R IE *(sinceră)* N-am să rezit şase luni aşa. Vor trebui să mă debranşeze. *(Se scuză ASTROLOGULUI pentru brutalitate)* are sens să rămân prea mult în aşteptare. Nu ştiu să cuget bine. Trebuie să am mâinile ocupate. Asta îmi pune creierul în mişcare. Dacă n-am nimic de făcut, mi-e frică.

JULIEN se apropie de ea şi se aşază aproape tandru lângă ea.

JULIEN De ce?

MARIE Nu ştiu. Mă simt vinovată. Am oare dreptul să nu mă sinchisesc de nimic?

JULIEN Nu vă iubiţi.

MARIE Cunoaşte-ţi pe cineva care să se iubească?

JULIEN ŞI ASTROLOGUL se gândesc serios înainte să răspundă.

JULIEN Nu.

ASTROLOGUL Nu.

JULIEN *(pauză)* Sunt sigur că le-aţi oferit multă dragoste fiicelor dumneavoastră.

MARIE Normal, asta se înţelege de la sine. Le-aş fi putut da şi mai multă dragoste dacă ar fi existat mai multă lume care să fi vrut asta. *(Pauză)* Asta depinde şi de mine: Eu sunt mult mai pricepută cu cei mici decât cu cei mari. Micuţilor, cu guriţele lor zâmbitoare şi ochişorii rotunzi, ştiu întotdeauna ce să le spun, cum să le fac pe plac, cum să-i ating la coarda sensibilă, cum să-i mângâi... Cu cei mari sunt blocată. Nu ştiu. Am senzaţia c-o să-şi dea seama...

JULIEN De ce?

MARIE Că nu sunt deloc interesantă.

Îşi şterge o lacrimă cu batista. ASTROLOGUL ŞI JULIEN îi respectă durerea.

JULIEN *(uşor)* Cine v-a spus că nu sunteţi interesantă?

MARIE Nu ştiu. Nimeni. Dar nimeni nu mi-a zis contrariul. Asta-mi lipseşte mai presus de toate, un pic de blândeţe ici-colo.

Nu se poate spune c-am avut parte de complimente.

Revine *PREŞEDINTELE. Ţine în mâna agenda sa telefonică.*

PREŞEDINTELE

Nu, nu, nu… Trebuie neapărat să-i opresc. Vor să vândă, să vândă tot.

JULIEN Şi?

PREŞEDINTELE Nu e deloc momentul să vândă. Cursul pieţei e prea scăzut. Vor să mă facă să pierd bani. Trebuie să dau un telefon la bancă. *(Apasă soneria la recepţie)* Trebuie să vorbesc cu

Doctorul S… Înţelegeţi? Trebuie!

JULIEN *(către MARIE)* Gânduri sublime ca acestea aţi vrea să aveţi?

MARIE pufneşte.

PREŞEDINTELE *(continuând să lovească soneria)* Chiar dacă sângele meu curge prin venele acestor snobi cretini, asta nu înseamnă c-o să-i las să-mi delapideze capitalul. De altfel, de unde să ştiu dacă sunt într-adevăr fii mei?

ASTROLOGUL Sunt zgârciţi, foarte zgârciţi?

PREŞEDINTELE Da.

ASTROLOGUL Atunci sunt ai dumneavoastră.

PREŞEDINTELE *(jignit)* Cum?

Furios, dar incapabil de replică, loveşte soneria de la recepţie.

Apare DOCTORUL S... urmată de cele două ajutoare. Traversează scena fără să dea atenţie celor din jur.

PREŞEDINTELE A, Doamna Doctor S...! *(Ea trece de el)* Tocmai voiam să vă sun! **DOCTORUL S...** *(fără să se întoarcă)* Eu nu sunt sonată, domnule! **PREŞEDINTELE** Dar pretind ca să...

DOCTORUL S... *(pe un ton fără drept la replică)* Nu aveţi nimic de pretins. Am să vă vorbesc atunci când vă vine rândul.

*Stânjenit, PREŞEDINTELE tace. DOCTORUL S... **iese**. Ceilalţi sunt foarte mulţumiţi că*

PREŞEDINTELE a fost pus la punct.

ASTROLOGUL se adresează pe un ton jos lui JULIEN, creând o oarecare complicitate.

ASTROLOGUL Ar trebui să-l întrebaţi pe Preşedinte. El poate să vă explice orice cu argumente absolut convingătoare, altfel spus un cretin complet.

JULIEN Domnule preşedinte, veniţi lângă noi. (*PREŞEDINTELE li se alătură*) Poate ne puteţi ajuta... Ne întrebăm ce se întâmplă după moarte.

Înţelegem că JULIEN ŞI ASTROLOGUL plănuiesc o glumă răutăcioasă la adresa

PREŞEDINTELUI.

PREŞEDINTELE Păi cum, voi n-aţi primit o educaţie religioasă? N-aţi învăţat nimic?

JULIEN Nimic.

PREŞEDINTELE O să ajungeţi în cer şi acolo veţi fi judecaţi în funcţie de meritele voastre. Şi un copil vă poate spune asta.

Copiii mei în orice caz.

JULIEN Şi dumneavoastră nu vă e teamă de momentul acela?

PREŞEDINTELE Sunt pregătit. **JULIEN** Aveţi conştiinţa curată? **PREŞEDINTELE** Evident.

ASTROLOGUL Dar felul în care aţi adunat banii, domnule Preşedinte Delbec, nu vă e teamă că în momentul Judecăţii...?

PREŞEDINTELE Ar trebui să şi dovedească, domnule.

ASTROLOGUL Nu cred că secretele bancare elveţiene sau luxemburgheze sunt respectate acolo sus. Hm? 40 de ani de trafic, de facturi false?

PREŞEDINTELE Păcate mici, neînsemnate. **JULIEN** *(ironic)* Vă autoiertaţi? **ASTROLOGUL** Se iartă!

PREŞEDINTELE *(arată spre cer)* El mă va ierta.

ASTROLOGUL E extraordinar. Mult timp am crezut că oamenii care se spovedesc capătă o mare conştiinţă morală şi, în loc de asta, îmi dau seama că unii se mărturisesc aşa cum vomită, pentru a se uşura ca să înceapă iar.

Se aude o sonerie violentă. În afară de JULIEN, toţi au o mişcare de spaimă.

JULIEN Ce se întâmplă?

*DOCTORUL S... **apare**, traversează scena, constată că o lumină roşie clipeşte pe tabloul de*

bord invizibil.

ASTROLOGUL Unul din noi va pleca.

JULIEN Dar unde? În sus sau în jos?

ASTROLOGUL N-o să aflăm decât în ultimul moment. În ascensor.

DOCTORUL S... se întoarce spre ceilalţi.

DOCTORUL S... Mă puteţi lăsa puţin singură?

Toţi oftează spontan. Soneria continuă, mai tare, obsedant, înfricoşător.

În ultimul moment, la intrarea culoarului A, DOCTORUL S... o opreşte pe MARIE.

DOCTORUL S... Doamna Martin, vă rog să rămâneţi cu mine.

Ceilalţi se privesc surprinşi.

***Intră** angajaţii îmbrăcaţi în alb. În limba lor mută, fac semne locatarilor hotelului – PREŞEDINTELE, ASTROLOGUL, JULIEN – că nu trebuie să mai stea nicio clipă.*

DOCTORUL S... se apropie de MARIE care, tremurând uşor, zâmbeşte totuşi.

MARIE E rândul meu?

DOCTORUL S... Da.

MARIE Sper că e o veste bună. **DOCTORUL S...** N-am dreptul să vă spun. **MARIE** *(tremură)* Nicio veste e o veste bună. **DOCTORUL S...** Vă conduc până la ascensor.

DOCTORUL S... o ia de braţ ajutând-o să intre în cabina ascensorului.

MARIE Da, trebuie să mă ajutaţi pentru că am inima slabă. *(Pauză)* E amuzant, nu, să ai o inimă aşa de obosită!? E

singurul lucru de care nu m-am folosit niciodată cu adevărat.

DOCTORUL S... Hai, să nu vă fie teamă de nimic. **MARIE** Nu obosită, în cazul meu e ruginită. **DOCTORUL S...** Adio, doamna Martin.

MARIE Adio, doamnă doctor. Şi numai bine în continuare.

Uşile se închid.

Ceilalţi scot capul pentru a vedea ce se va întâmpla cu MARIE. După câteva secunde, săgeata arată în sus. Ascensorul porneşte... Soneria încetează. Se lasă o linişte apăsătoare.

ASTROLOGUL, JULIEN ŞI PREŞEDINTELE ***revin*** *treptat în sala de recepţie privind în continuare uşile. JULIEN e prea şocat ca să spună ceva.*

ASTROLOGUL Săraca femeie.

PREŞEDINTELE *(îngrijorat, spre ASTROLOG)* Dumneavoastră, care sunteţi aici de atâta timp, spuneţi-mi, când ziua începe aşa, înseamnă că toată lumea va pleca sus?

ASTROLOGUL Nu. **PREŞEDINTELE** Cu atât mai bine. **ASTROLOGUL** Asta-i tot ce puteţi spune?

PREŞEDINTELE *(gânditor)* Poate că dacă începe cu un client care urcă, asta înseamnă că următorul va coborî.

ASTROLOGUL Îmi aduceţi aminte de mătuşa mea, Zoe, care în fiecare dimineaţă citea cu delectare decesele din ziar. De câte ori găsea pe cineva din generaţia ei, exclama bucuroasă: „Uite! Încă unul!” Ca şi când a-i vedea plecând pe

contemporanii săi i-ar fi dat ei mai multă viaţă.

PREŞEDINTELE *(vesel, inconştient)* E amuzant ce-mi spuneţi. Şi asupra mea are acelaşi efect.

ASTROLOGUL Nu vă gândiţi decât la dumneavoastră!

PREŞEDINTELE *(ridicând din umeri)* Evident! La cine altcineva?

ASTROLOGUL *(arătându-i-l lui JULIEN pe PREŞEDINTE)* Dragă prietene, am găsit omul care se iubeşte pe sine.

JULIEN, înspăimântat, caută febril o ieşire.

JULIEN Eu n-am ce căuta aici.

DOCTORUL S... vede o nouă lumină aprinzându-se pe tabloul de bord. Se întoarce spre asistenţii săi.

DOCTORUL S... Soseşte cineva.

ASTROLOGUL O, unul nou! Ce noroc!

DOCTORUL S... *(către asistenţii săi)* Aşteptaţi aici. Mă duc să-i caut dosarul.

*Ea **iese**.*

JULIEN, surprins de această întorsătură, se opreşte şi priveşte ascensorul. ASTROLOGUL şi

PREŞEDINTELE se aşază în fotolii ca la teatru. Toţi aşteaptă. Zgomotul înfiorător de aspiraţie ciclonică pe care l-am auzit înainte de sosirea lui JULIEN

reîncepe. Creşte până la limita suportabilului, apoi scade brusc. Ţiuit. Uşile se deschid. O fată blondă, fermecătoare, se află în cabină. Deloc surprinsă, surâde. E o adevărată apariţie, ca Venus de Botticelli ieşind din apele sidefii.

JULIEN pare fascinat.

*Ea **iese** lejer din ascensor. Surâde locatarilor şi personalului.* **LAURA** Bună ziuă. *(ASTROLOGUL se ridică să o întâmpine)* **ASTROLOGUL** Bună. Să nu vă fie frică.

LAURA *(izbucneşte în râs)* De ce ar trebui să-mi fie frică?

ASTROLOGUL Vi-l prezint pe Julien…

LAURA îl priveşte pe JULIEN cu interes. JULIEN îşi întoarce brusc privirea, ca şi cum ar vrea în mod voluntar să rupă încântarea.

ASTROLOGUL Domnul Preşedinte… ăă… *(pare că ar căuta numele)* Preşedintele…

PREŞEDINTELE Delbec!

ASTROLOGUL *(joacă pe surdul)* Cum?

PREŞEDINTELE *(ţipă)* Delbec!

ASTROLOGUL Şi eu, Astrologul Radjapour.

LAURA Sunt încântată să fiu aici. *(Ceilalţi îşi observă uimirea reciproc)*

PREŞEDINTELE Unde vă credeţi, nefericito?

LAURA *(cu un surâs)* Simplul fapt că pot merge normal, fără aparate, fără crispare, fără durere, îmi ajunge ca să mă lămuresc.

Şi în plus să fiu debranşată de la toate tuburile şi sondele alea… *(Face un pas de dans)* Am chef să dansez.

ASTROLOGUL *(către ceilalţi doi)* Biata fată, crede că e moartă.

*DOCTORUL S… **intră** şi surâde când o vede.*

DOCTORUL S… Bună, Laura.

LAURA Bună ziua, doamnă doctor S…

Surprindere între locatarii hotelului. JULIEN

face un pas spre ea.

JULIEN Cum? Vă cunoaşteţi?

DOCTORUL S... Laura a mai petrecut un sejur aici.

LAURA Era cât pe-ci să petrec două. Prima oară când mi-am pierdut cunoştinţa, mi-am părăsit corpul şi am luat-o pe un culoar în spirală. Eram uşoară, uşoară şi urcam prin rotaţie, aspirată spre o lumină pe care n-o distingeam prea bine.

Dar am început să cobor chiar înainte să ajung la palierul luminos. **DOCTORUL S...** A, da, dar nu fusese decât un leşin profund. **LAURA** A doua oară am petrecut trei zile aici. De data asta…

DOCTORUL S... Vom vedea… *(JULIEN nu se poate abţine, e curios)*

JULIEN Sunteţi foarte bolnavă?

LAURA *(fără pic de patos)* Sănătatea nu e punctul meu forte.

Se privesc. JULIEN întoarce din nou capul. **DOCTORUL S...** Laura, putem merge în camera ta? **LAURA** O, nu!

DOCTORUL S... Trebuie să vă spun ceva confidenţial.

LAURA Sănătatea mea nu are nimic confidenţial. Sunt obişnuită de mică să mi se vorbească, să se ţină conferinţe în jurul patului meu sau al fotoliului meu, să se publice buletine medicale, toată lumea să se ocupe de asta. De aceea, subiectul mă interesează atât de puţin încât nu-l abordez niciodată…

DOCTORUL S... *(insistă)* Laura, te rog, să mergem în camera ta.

LAURA *(încet, dar ferm)* Nu. Ce să-mi spuneţi? Că inima mea aproape că nu mai bate? Că în curând se va opri, dacă nu mi se face imediat un transplant? Ştiu toate astea deja. Că depind de bunăvoinţa hazardului, că trebuie să moară cineva repede, brusc şi prompt, ca să-i fur inima? Ştiu şi asta!

DOCTORUL S... *(cu un surâs)* Nu v-aţi schimbat deloc.

LAURA De ce vreţi să iau un aer grav când mi se vorbeşte despre sănătatea mea? Ar fi îngrozitor. Fie ce-o fi!

DOCTORUL S... Pe curând, micuţa mea Laura. **PREŞEDINTELE** *(se ridică)* Doamnă doctor, e posibil că eu... **DOCTORUL S...** Nu. *(Doctoriţa* ***iese*** *însoţită de asistenţi)* **ASTROLOGUL** Egalitatea, dragul meu, egalitatea! **PREŞEDINTELE** N-am fost niciodată atât de umilit.

LAURA *(se întoarce spre JULIEN)* Ce vă place să faceţi în viaţă?

JULIEN *(surprins)* A... nu ştiu... Dar dumneavoastră?

LAURA Ce răspuns decepţionant.

JULIEN *(resemnat)* Aşa sunt. Un om decepţionant.

JULIEN pleacă să se izoleze într-un colţ al holului.

Ea se întoarce lejer spre ASTROLOG ŞI PREŞEDINTE.

LAURA Ce făceaţi înainte să sosesc eu aici?

ASTROLOGUL Ca de obicei... Bârfeam. Ne

hârjoneam, ne ascuţeam dinţii.

LAURA Continuăm?

ASTROLOGUL Nu vă cunoaştem destul de bine ca să vă vorbim de rău.

LAURA Am o idee. **ASTROLOGUL** Spuneţi. **LAURA** O să fiţi şocaţi. **ASTROLOGUL** Spuneţi.

LAURA Uite! Mi-ar plăcea ca unul din voi să-mi facă puţin curte.

PREŞEDINTELE E ridicol!

LAURA Nu vreţi? Numai aşa… de amuzament. Înţelegeţi, din cauza sănătăţii mele, băieţii n-au fost niciodată întreprinzători cu mine. Pe când aici… de vreme ce nimic nu e real… de vreme ce nimic nu durează… aţi putea face ceva asemănător.

JULIEN Asemănător cu ce?

LAURA Eu mă prefac că sunt normală – uite, mă pot mişca, mă pot răsuci, pot dansa – şi dumneavoastră *(către ASTROLOG)* dumneavoastră *(către PREŞEDINTE)* şi dumneavoastră *(către JULIEN)*, vă puteţi preface că flirtaţi cu mine. Vă rog să spuneţi da! **PREŞEDINTELE** Nu. **LAURA** Doar ca să râdem.

ASTROLOGUL Bine. O să vă fac un pic de curte.

LAURA Un pic?

ASTROLOGUL Un munte.

LAURA se aşază fericită. ASTROLOGUL se apropie de JULIEN şi îi spune foarte repede pe o voce joasă.

ASTROLOGUL Am impresia că preferă un picul dumneavoastră mai mult decât muntele meu.

JULIEN Nu contaţi pe mine.

ASTROLOGUL Ea e cea care contează pe dumneavoastră.

JULIEN Nu vreau.

ASTROLOGUL De ce? Nu ştiţi cum?

JULIEN Ştiu toate cuvintele acelea pe dinafară. Le-am vomitat de sute de mii de ori. Deja mi se face rău.

ASTROLOGUL Ca să-i faceţi plăcere.

JULIEN La ce bun?

ASTROLOGUL Când trebuia să faceţi curte cuiva pentru propria plăcere vă găseaţi cuvintele, dar când e vorba să faceţi pe plac altcuiva nu mai sunteţi dispus.

JULIEN se închide în sine, fără să răspundă. ASTROLOGUL se apropie de LAURA şi se aşază lângă ea.

ASTROLOGUL Spune-mi, copila mea, vrei să încep cu luna, stelele, florile, animalele sau pot să trec direct la tine?

LAURA Direct la mine!

ASTROLOGUL Fie.

Îşi drege gâtul, cauta să spună ceva, dar nu găseşte. Jenat, îşi drege din nou gâtul. Vedem cum ar vrea să se lanseze într-un discurs liric care să-l salveze. Nu încetează să-şi încrucişeze şi descrucişeze picioarele.

PREŞEDINTELE îl priveşte cu zeflemea. JULIEN ridică din umeri. ASTROLOGUL încearcă şi a treia oară, dar inspiraţia nu vine la comandă.
LAURA *(concluzionând)* O, dar ce bine mimaţi!

ASTROLOGUL *(surprins)* Ce?

LAURA Jena.

ASTROLOGUL aruncă o privire triumfătoare către PREŞEDINTE ŞI JULIEN. Încurajat, încearcă din nou să facă un compliment, dar îndată ce deschide gura, rămâne mut. LAURA îl felicită cu căldură.

LAURA Da, e bine.

ASTROLOGUL *(jenat)* Nu mă prefac prea bine.

LAURA *(apreciativ)* Ba da, e bine.

ASTROLOGUL *(insistă pe o voce joasă)* Nu mă prefac bine.

LAURA Ba da, ba da, e chiar ameţitor. Ştiţi, pentru mine e prima oară.

ASTROLOGUL are o privire triumfătoare faţă de ceilalţi doi care dau din umeri.

LAURA Mai vreau! *(ASTROLOGUL nu găseşte decât o banalitate)*

ASTROLOGUL Sunteţi foarte drăguţă, domnişoară. **LAURA** O, dar şi dumneavoastră sunteţi foarte drăguţ. *OPREŞ EDINTELE ŞI JULIEN încep să râdă, cu o răutate jubilantă. ASTROLOGUL se întoarce către ei, furios.*

ASTROLOGUL Voi nu aveţi ceva mai bun de făcut?

LAURA îl calmează luându-l uşor de mână. **LAURA** Mimaţi atât de bine. **ASTROLOGUL** Ce?

LAURA Prostia. Întotdeauna ne prostim când suntem îndrăgostiţi. *ASTROLOGUL are din nou o privire triumfătoare faţă de ceilalţi doi.* ***Intră*** *DOCTORUL S...*

DOCTORUL S... Laura, domnilor, acum vă

rog să mă lăsaţi singură cu…

LAURA Exclus. Domnul Astrolog urma să mă ceară în căsătorie. Nu-i aşa?

DOCTORUL S… Laura, eu vorbesc serios.

LAURA Şi eu. *(Deodată tristă)* Oricum, mi-ar fi plăcut.

DOCTORUL S… Trebuie să vorbesc cu Julien.

*JULIEN are un frison de teamă. Ceilalţi **se îndepărtează** respectuoşi. LAURA se duce docilă spre culoarul A. Trecând pe lângă*

JULIEN, nu se abţine şi îi vorbeşte.

LAURA E bine că aţi refuzat jocul ăsta. Pe pământ, sigur m-aş fi îndrăgostit nebuneşte de dumneavoastră.

*Şi, fără să-i dea timp să reacţioneze, **iese** pentru a se alătura ASTROLOGULUI.*

DOCTORUL S… Julien, o să fiţi dus în sala de operaţie. Echipa detectează mai multe hemoragii interne.

JULIEN O să scap?

DOCTORUL S… Ei fac tot posibilul. *(Pauză)* Treceţi printr-un moment foarte dificil.

JULIEN De ce-mi spuneţi asta?

DOCTORUL S… Ca să nu vă ascund adevărul. *(Se îndreaptă spre ieşire)*

JULIEN Cum? Asta e tot?

DOCTORUL S… Ajunge, nu?

*Ea **iese**. Îl lasă pe JULIEN singur, măcinat de o frică puternică.*

*LAURA **apare** la uşa culoarului şi îl priveşte, ghicindu-i gândurile. Îi vorbeşte simplu, fără nicio cochetărie.*

LAURA Să nu vă fie frică.

JULIEN *(agresiv)* Aş fi vrut să vă văd!

LAURA Dar mă vedeţi.

JULIEN *(înţelegând)* Mă iertaţi. *(Cu un zâmbet contrariat)* Nimic mai banal decât să te crezi unic.

LAURA Dacă ar trebui să călătoriţi într-o valiză, aţi prefera să fie bătută în cuie sau garnisită cu satin?

JULIEN Cu satin.

LAURA Atunci să nu vă fie frică. De vreme ce nu ştiţi ce vă aşteaptă, preferaţi satinul cuielor. Fiţi încrezător.

JULIEN Aveţi vreo idee despre ce e acolo sus?

LAURA Am speranţe.

JULIEN *(descurajat)* Cum poţi fi atât de optimistă?

LAURA Când nu poţi face altceva... M-am obişnuit să transmit energie pretutindeni. Cu siguranţă pentru că n-o am în muşchii mei. Iubesc viaţa cu o dragoste neîmpărtaşită, dar o dragoste nebună. Iubesc, de asemenea, moartea.

JULIEN nu îndrăzneşte să recunoască că e destul de tulburat de ea.

JULIEN Cred că le-aţi plăcut bărbaţilor.

LAURA Nu. Îi speriam. Nimeni nu-şi putea imagina cum un băiat serios s-ar putea îndrăgosti de mine. Toată lumea ştie că nu mai am mult de trăit. Toată lumea ştie că n-aş putea avea un copil. Pe pământ, sunt un simulacru de femeie, o fantomă. Nu ofer niciun fel de viitor. Acolo jos, oamenii trăiesc de parcă ar fi nemuritori. Ei nu

iubesc, ei investesc.

JULIEN Nu vă cred.

LAURA Un tânăr mi-a făcut odată curte. Îmi telefona, mă vizita, îmi trimitea flori, îmi spunea că sunt cea mai importantă femeie din viaţa lui. Aproape că l-am crezut. Apoi o prietenă mi-a spus povestea lui. Sora geamănă a acestui băiat murise de boală cu câţiva ani în urmă. El n-a ţinut doliu după ea şi voia să repare... Înţelegeţi? Prin mine, se adresa altcuiva. Eu eram transparentă. *(Pauză)* Am refuzat să-l mai primesc. *(Pauză)* Şi lucrul cel mai rău e că asta l-a făcut foarte nefericit.

JULIEN Şi acum?

LAURA E căsătorit cu o tânără normală, aşteaptă un bebeluş şi înoată în fericire. Iubirea pentru mine l-a făcut doar să iasă din doliu. *(Pauză)* Urăsc mila! Nu vreau milă! Sunt sătulă de milă! *(Pauză)* Credeţi că sunt prea orgolioasă?

Soneria sună. Panoul clipeşte. JULIEN ŞI LAURA tresar surprinşi.

DOCTORUL S... şi cei doi asistenţi ***sosesc*** *alergând. Ea judecă situaţia şi apoi se întoarce spre*

JULIEN.

DOCTORUL S... Julien, e rândul dumneavoastră.

JULIEN e cuprins de panică. I-a îngheţat sângele în vene. O frică animalică.

JULIEN Eu?

DOCTORUL S... Da. Vino la lift!

JULIEN nu se mişcă. Cei doi asistenţi îl încadrează şi-l conduc spre lift. DOCTORUL S... îi

pune mâna pe umăr ca să-l liniştească. Dar JULIEN nu poate suporta soneria asta stridentă şi nici aşteptarea asta absurdă. Tremură.

JULIEN *(pentru sine)* Am să mor. Sunt sigur c-o să mor.

Se desprinde deodată de DOCTORUL S... şi se întoarce spre LAURA ca şi cum ar căuta o scăpare.

JULIEN Mi-e frică.

LAURA Nu trebuie. Mie nu mi-e niciodată frică.

JULIEN Mi-e frică. Laura! vorbiţi-mi!

LAURA Ce vreţi să vă spun?

JULIEN *(înfierbântat)* Vorbiţi-mi despre dumneavoastră! Repede, despre dumneavoastră! Grăbiţi-vă, nu mai am decât un minut. Unde locuiţi?

LAURA *(răspunzând cu aceeaşi urgenţă)* Într-o casă mare pe malul mării, cu ferestre la fel de mari ca orizontul.

JULIEN E şi o plajă?

LAURA Da, lungă, albă şi albastră. Ador să mă plimb pe plajă.

JULIEN Şi? Ce-ţi mai place să faci?

LAURA Să visez. Să ascult muzică. Şi când ascult muzică, să ascult liniştea din jur.

JULIEN Şi mai ce?

LAURA Să citesc, cu lăcomie, ca să trăiesc toate vieţile pe care nu le-am trăit.

JULIEN Şi?

LAURA Şi cred că... mi-ar fi plăcut să fiu îndrăgostită.

JULIEN *(cu îngrijorare)* O, şi eu. *(Deodată, privind-o, exclamă cu patimă şi hotărâre)* Sunteţi foarte frumoasă!

LAURA *(îngrijorată)* De ce-mi spuneţi asta?

Soneria sună, dar liftul tot n-a sosit. JULIEN profită de ultimele sale secunde.

JULIEN Pentru că o gândesc de când v-am văzut, dar nu mi-am dat osteneala să v-o spun. *(Cu patimă)* De când s-au deschis uşile ascensorului şi v-am văzut, v-am găsit extraordinară, stranie, magnifică, ca o perlă de stridie sălbatică. M-am gândit: Eu nu sunt frumos, dar ce contează de vreme ce ea e frumoasă pentru amândoi.

LAURA Tăceţi!

JULIEN Apoi Doctorul S… v-a strigat Laura. Ce silabe simple ca bună ziua. „Bună, Laura”. Două note care cer gurii să ia forma unui sărut. M-am gândit că eu sunt doar Julien, dar ce importanţă are de vreme cea ea e muzicală pentru amândoi?

LAURA Vă rog, tăceţi!

JULIEN *(capătă încredere fără să-şi dea seama)* Apoi v-am văzut ţinându-i piept Doctorului S… Eraţi precum o corabie care, surâzătoare, înfruntă valurile şi furtuna. M-am gândit că eu nu sunt prea curajos, dar ce contează de vreme ce ea e curajoasă pentru amândoi?

LAURA Vă rog, tăceţi!

JULIEN Şi îndată ce am băgat de seamă toată această forţă, i-am simţit şi slăbiciunea, slăbiciunea care vine din tensiunea forţei, a forţei care se poate zdrobi pe neaşteptate, atunci mi-am

zis că aţi avea poate nevoie de o mână. *(Surâde)*

Într-o altă viaţă, o viaţă pe care n-aş rata-o, v-aş pune la dispoziţie două mâini.

Iată ce nu v-am zis. Şi chiar în acest moment mai sunt lucruri pe care nu vi le spun: că mi-ar plăcea să fiu cu dumneavoastră în casa mare de pe malul mării, să ascult cu dumneavoastră muzica şi liniştea, şi să vă fac să citiţi un pic mai puţin pentru a trăi puţin mai mult.

LAURA Tăceţi!

JULIEN Pentru că deodată, acolo, în faţa dumneavoastră, m-am simţit cuprins de o febră, de o febră pătrunzătoare, care-mi dădea aer, poftă de viaţă, entuziasm ca să ridic Pământul, să vă redau picioarele, să vă strâng în braţe, ca fiecare oră să fie o sărbătoare, ca să îndepărtez moartea, ca… *(pauză)*… e curios, nu-mi mai e deloc frică.

Soneria se opreşte. Liniştea e brutală. JULIEN ŞI LAURA rămân muţi, stupefiaţi. DOCTORUL S… vine calmă spre JULIEN.

DOCTORUL S… A fost o alarmă falsă. Încă nu v-a sosit timpul. Se mai întâmplă. Rar. S-a produs probabil un incident în timpul operaţiei dumneavoastră.

JULIEN ŞI LAURA sunt şi mai copleşiţi.

DOCTORUL S… Vă las.

JULIEN ŞI LAURA rămân un moment nemişcaţi, parcă ar fi prinşi de destin în ace de gămălie. DOCTORUL S… se întoarce în momentul ieşirii, reflectează şi termină spunând.

DOCTORUL S… Îmi pare rău de aceasta neînţelegere. (*Crede că a spus ce trebuia şi* ***iese****.*

JULIEN ŞI LAURA se privesc înmărmuriţi)

JULIEN *(în ecou)* Îi pare rău... *(Izbucneşte într-un râs nervos. E zdruncinat. LAURA e îngrijorată. JULIEN are aerul unui nebun)*

LAURA Julien!

JULIEN *(isteric)* Îi pare rău! îi pare rău! O neînţelegere!

Ţâşneşte cu furie spre fotolii şi le răstoarnă. Are nevoie să-şi exprime violenţa care l-a cuprins. Face înconjurul scenei. Apoi cade la pământ. Umerii i se scutură de la contracţiile nervoase.

JULIEN Prea târziu. Am zis. E prea târziu.

LAURA *(uşor)* Ca să ce?

JULIEN Să te iubesc!

LAURA *(panicată)* N-ai spus aşa ceva!

JULIEN Ba da! Ba da!

LAURA Nu, tu n-ai vorbit decât de lucruri concrete, de amănunte, voiai să trăieşti într-o casă mare pe malul mării, să asculţi muzică, nu...

JULIEN Ba da! Buzele au pronunţat cuvintele astea de sute de ori, ca pe un exerciţiu de gimnastică a sexelor, dar pentru prima oară, acolo, le-am simţit cum ard.

LAURA *(tremurând, luptând cu emoţia lui)* N-ai spus nimic.

JULIEN Ba am zis! Ţi-am zis!

O priveşte intens. Se ridică, se apropie de ea şi o îmbrăţişează uşor. Ea tremură sub sărutul lui. Îl întrerupe ca să-l întrebe: **LAURA** Nu ţi-e milă, nu?

JULIEN Nicio secundă. *(Se îmbrăţişează în continuare. Ea se lasă în braţele lui)*

LAURA *(cu lacrimi în ochi)* E nedrept. Până acum nu mi-a fost niciodată frică, dar acum mi-e atât de frică.

JULIEN Frică de ce?

LAURA C-am să te pierd.

Intră *ASTROLOGUL şi îi surprinde îmbrăţişaţi.*

ASTROLOGUL O, îmi pare rău…

JULIEN *(cu bucurie)* Hotărât lucru, de când totul merge bine, tuturor le pare rău.

ASTROLOGUL *(către LAURA)* Ce decepţie! Şi eu care credeam că v-am făcut o curte nemaipomenită.

Râd toţi trei. ***Apare*** *DOCTORUL S…*

DOCTORUL S… Aş vrea să vorbesc cu Julien. **LAURA** *(îngrijorată)* Să nu mi-l luaţi. *DOCTORUL S… surâde cu blândeţe LAUREI.*

LAURA *(autoritară)* El rămâne aici. Şi eu la fel. Mai nimeni n-are chef să se vindece.

ASTROLOGUL o ia uşor de braţ.

ASTROLOGUL Bun, eu îmi reiau rolul de confident. Acesta e de obicei rolul meu în poveştile de dragoste. *(Ironic)* îndoială graţie fizicului meu avantajos.

ASTROLOGUL ŞI LAURA ***ies****. DOCTORUL S… se apropie de JULIEN.* **DOCTORUL S…** Ştiu ce s-a întâmplat. Pentru o clipă, aproape aţi ieşit din comă. **JULIEN** *(surâde)* Da. E bine ce s-a întâmplat. Ceaţa s-a dispersat. Şi Laura? **DOCTORUL S…** Nu pot să spun nimic.

JULIEN La ce se gândesc, acolo jos?

DOCTORUL S… Trebuie găsită o inimă

pentru transplant. E singura soluţie.

JULIEN E vreo şansă?

DOCTORUL S... „Şansă” e cuvântul. Trebuie să moară cineva pentru ca ea să trăiască. Cineva care să fie adus la spitalul Saint-Louis. Şi asta în următoarele ore.

JULIEN Şi dumneavoastră nu ştiţi nimic?

DOCTORUL S... Nu ştiu niciodată cine va muri acum sau mâine.

JULIEN Dar vă informează, nu?

DOCTORUL S... *(cu răutate)* Cine?

JULIEN Păi, Dumnezeu, diavolul sau destinul, ce ştiu eu? Există o Carte Mare unde e scris totul.

(Aproape violent) Ce aveţi în dosarele voastre?

DOCTORUL S... Informaţii.

JULIEN Adică!

DOCTORUL S... Doar câteva informaţii. Felul dumneavoastră de a fi. Sănătatea dumneavoastră. Povestea dumneavoastră.

Dar nu şi opţiunile dumneavoastră. *(Deodată, mult mai precis)* Aţi venit în lume încărcat cu date prestabilite, împovărat de o ereditate, legat de o familie, de un loc, de un oraş, de o ţară, ataşat de o limbă, de o epocă, totul vă distinge, totul vă separă, totul vă diferenţiază, dar un singur lucru, unul singur, vă face identici: sunteţi liberi! Liberi, înţelegeţi? Liberi să vă deterioraţi corpul, liberi să vă tăiaţi venele, liberi să nu vă vindecaţi de o tristeţe din iubire, liberi să putreziţi în trecutul vostru, liberi să deveniţi eroici, liberi să luaţi hotărâri proaste, liberi să vă rataţi viaţa sau să vă grăbiţi moartea. Credeţi-mă, nu există o Carte

Mare a Destinului, ci doar câteva prescripţii pe o fişă. Nişte date! Ce nu se poate calcula, e libertatea dumneavoastră.

JULIEN Ce tot spuneţi!? Nu văd ce ar putea alege Laura. Ea s-a născut cu un organism care nu funcţionează.

DOCTORUL S... Ea putea alege să nu-l mai suporte, să facă pe bolnava, să cadă în depresie şi, foarte repede, să se arunce în braţele morţii. Ea a ales să iubească viaţa chiar şi aşa, să fie veselă, îndrăgostită de tot. Naşterea ei o pusese în umbră, dar ea a preferat lumina. Toţi cei care au întâlnit-o pe Laura îşi amintesc de ea ca de un soare.

JULIEN Eu o iubesc.

DOCTORUL S... se îndreaptă spre culoarul V, apoi se întoarce spre JULIEN.

DOCTORUL S... Mă prinsesem.

JULIEN O prostie, nu-i aşa?

DOCTORUL S... Ce? Să iubeşti? Niciodată. *(Pauză)* Din contră, va trebui să vă întrebaţi sincer dacă o iubiţi cu adevărat pe Laura... sau dacă nu cumva v-aţi îndrăgostit tocmai pentru că era imposibil.

JULIEN rămâne trăsnit de această remarcă.

DOCTORUL S... Mă duc să o văd. Lăsaţi-mă câteva clipe.

*DOCTORUL S... **iese** pe culoarul A. PREŞEDINTELE o întâlneşte şi o vede cum dispare.*

PREŞEDINTELE Bineînţeles, Doctorul S... pleacă imediat ce vin eu! *PREŞEDINTELE cade într-un fotoliu de lângă JULIEN. Pare subit*

perplex. **PREŞEDINTELE** Mă întreb dacă nu cumva m-am înşelat total.

JULIEN *(urmărindu-şi gândul său)* Şi eu.

PREŞEDINTELE Vorbim, credem că facem bine şi în schimb ni se sparg toate oalele în cap.

JULIEN Da.

PREŞEDINTELE Am luat-o pe un drum greşit.

JULIEN *(reacţionează brusc)* Cum? Şi dumneavoastră? (*Aproape amuzat)* E o epidemie de repuneri în funcţiune în hotelul ăsta.

PREŞEDINTELE Tânărul meu prieten, numai cretinii nu schimbă opinii. Şi crede-mă, eu am cunoscut destui.

JULIEN Nu mă îndoiesc.

PREŞEDINTELE *(continuându-şi gândul)* N-ar fi trebuit niciodată să declar că făceam parte din

Panther’s Club. D

S... a vrut să intre în acest club, dar colegii mei nu l-au acceptat pe acest mic profesor de la o clinică de periferie. Când am pronunţat cuvântul „Panther’s Club”, s-a uitat cruciş la mine.

Mă face să plătesc pentru eşecul lui.

JULIEN Domnule Preşedinte, să fim serioşi. Chiar credeţi că aici se sinchiseşte cineva de Panther’s

Club?

PREŞEDINTELE *(fără să se îndoiască o secundă)* Evident. Toată lumea ar vrea să facă parte din

Panther’s Club. Nu cunosc pe nimeni care să

nu fi dat din coate ca să intre în Panther’s Club.
JULIEN *(se ridică)* Domnule Preşedinte, eu n-am visat niciodată să intru în Panther’s Club.
PREŞEDINTELE *(şocat)* A?

JULIEN Niciodată. Şi nici nu voi dori vreodată.

PREŞEDINTELE *(înţelege brusc)* Înţeleg! Preferaţi Otary’s Club!

JULIEN Nu.

PREŞEDINTELE Vă spun că Doctorul S... e foarte distant de când i-am zis că fac parte din Panther’s Club.

JULIEN Domnule Preşedinte, dumneavoastră aţi înţeles cu ce se ocupă Doctorul S... de dimineaţa până seara? Dirijează fiinţele umane spre viaţă sau spre moarte?

PREŞEDINTELE *(izbucneşte în râs)* A!... Nu? Aţi crezut teoria Astrologului Radjapour în privinţa locului în care ne aflăm?

JULIEN Ăă... da.

PREŞEDINTELE *(râde)* Un loc între pământ şi cer unde aşteptăm să ni se decidă soarta? Trăim sau murim? Cu liftul? Un hotel între două lumi?

JULIEN Da.

PREŞEDINTELE *(râde)* Ce naivitate!

JULIEN Şi totuşi, de când am sosit, am crezut că şi dumneavoastră sunteţi de acord cu această...

PREŞEDINTELE Mă prefac. Ăla cu turban crede asta. Locatarii cred asta. Doctorul S... îi lasă să creadă ca să-şi poată continua treaba. Eu însumi m-am prefăcut de la început. Nu trebuie să-i contranăm.

JULIEN Atunci, după părerea dumneavoastră, unde ne aflăm?

PREŞEDINTELE Într-un azil de nebuni.

JULIEN A?

PREŞEDINTELE E evident. Aici sunt numai nebuni.

JULIEN îşi deschide braţele amuzat.

JULIEN şi dumneavoastră de ce sunteţi aici?

PREŞEDINTELE Din greşeală. După accident, salvarea care mă transporta a greşit drumul. Asta mă tot omor să-i spun

Doctorului S... de două zile.

JULIEN Şi cum vă explicaţi că eu nu sufăr din cauza entorsei? Că Laura poate să facă piruete, ea care de obicei se deplasează doar în cărucior?

PREŞEDINTELE Puterea autosugestiei.

JULIEN Şi cum de in camera dumneavoastră auziţi conversaţiile dintre soţia şi fii dumneavoastră?

PREŞEDINTELE Recunosc, e ceva ciudat... Dar trebuie să aibă o explicaţie.

JULIEN Explicaţia e tocmai aceea pe care o negaţi.

PREŞEDINTELE Hai să fim serioşi. Un asemenea loc e absolut imposibil. Nu e menţionat nicăieri. Dacă aţi fi avut studii religioase, aţi fi ştiut că mergem direct în faţa lui Dumnezeu.

JULIEN Poate că Dumnezeul dumneavoastră e doar etapa următoare...

PREŞEDINTELE Prostii! Aşa ceva nu scrie în scripturi.

JULIEN Uitaţi-vă bine în jur, acest ascensor,

sala de recepţie, aceste... **PREŞEDINTELE** Toate acestea nu există. Eu sunt categoric. Astea nu există. **JULIEN** Nici eu nu exist?

PREŞEDINTELE *(cu rea-credinţă)* Evident! Eu sunt categoric!

JULIEN Cum puteţi nega ceea ce vă înconjoară? Eu sunt aici, dumneavoastră sunteţi aici, noi suntem aici. Cum puteţi nega realitatea? Cum puteţi trece pe lângă oameni fără să-i vedeţi?

PREŞEDINTELE Foarte simplu, dragul meu, e o chestiune de educaţie. Asta înseamnă să ai convingeri.

PREŞEDINTELE Domnule Preşedinte, vă daţi seama că unele lucruri vă scapă.

PREŞEDINTELE Bineînţeles. Dar atunci când ceva ne scapă, de ce ne putem agăţa? De convingerile noastre.

JULIEN Aşadar sunteţi mai sigur de convingerile dumneavoastră decât de ceea ce vedeţi.

PREŞEDINTELE Normal, prietene. Drumul e întunecos, neclar, tulbure, şi pentru asta avem convingerile noastre, ca să ne ţină loc de baston şi lanternă şi să ne ghideze calea. Dacă nu, la ce ne-ar folosi? Dumneavoastră gândiţi prea mult.

JULIEN *(exasperat)* Şi dumneavoastră judecaţi ca o cizmă. Una găurită.

PREŞEDINTELE *(şocat)* Cum?

JULIEN *(repetă precum ASTROLOGUL)* Găurită.

PREŞEDINTELE *(ridică din umeri)* Pfui... Ce mitocănie! Nu mă miră că preferaţi Otary’s.

Intră *ASTROLOGUL, ţinând-o pe LAURA de braţ. Râd. Au un aer foarte vesel.* **LAURA** *(către ASTROLOG)* Ce păcat că data trecută n-aţi fost aici. **ASTROLOGUL** Sper c-o să staţi mai mult cu noi.

LAURA *(se uită la JULIEN)* Şi eu sper.

JULIEN se ridică. El şi LAURA se apropie încet unul de altul privindu-se reciproc. PREŞEDINTELE ***iese*** *nervos. Auzim trântindu-se uşa camerei lui.*

JULIEN Acum e mai greu.

LAURA Da.

JULIEN Nu prea ştiu ce să spun.

LAURA Da. *(JULIEN se simte observat, se întoarce spre ASTROLOG)*

JULIEN Sper că nu vă deranjăm?

ASTROLOGUL A, deloc. *(Îşi deschide ziarul)* o să profit şi am să citesc ziarul.

LAURA Lasă-l. E un dulce. *(Se privesc din nou)*

JULIEN E o iubire fără viitor.

LAURA Viitorul nu contează.

JULIEN *(tandru)* Ai dreptate. *(Se privesc, apoi îşi ating mâinile)*

LAURA Vezi, nici măcar nu mai trebuie să vorbim.

PREŞEDINTELE ***apare****, nervos ca de obicei, şi se năpusteşte asupra ASTROLOGULUI. Îi smulge ziarul din mână.*

PREŞEDINTELE Puteţi să-mi daţi şi mie pagina economică!

Ia pagina şi lasă restul ziarului să cadă pe jos.

ASTROLOGUL *(ironic)* Vă rog, luaţi-o!

PREŞEDINTELE *(căutând printre articole)* Cretinul de fiu-miu, cel mare, pretinde că acţiunile Robina au scăzut. *(Găseşte rândul şi exclamă)* Dar e acelaşi ziar ca şi ieri.

ASTROLOGUL Bineînţeles. Ca şi alaltăieri. Îl am de când am ajuns aici, acum şase luni. Îl citesc în fiecare zi.

PREŞEDINTELE E stupid!

ASTROLOGUL Ţţţ... sss... vorbiţi fără să ştiţi... dar eu care îl ştiu pe dinafară, vă pot asigura că *Republicanul independent* din 12 aprilie n-a fost niciodată mai bun!

PREŞEDINTELE Cum puteţi reciti continuu acelaşi ziar?

ASTROLOGUL Nu pot spune că am de fiecare dată o senzaţie reală de surpriză, dar interes, da, mult interes pentru această biată femeie de 180 de kilograme, care şi-a pierdut serviciul din cauza supragreutăţii şi care are şase copii de crescut.

În fiecare zi mă întreb: Cu ce o să-i hrănească de-acum înainte? Şi apoi acel biet Prim-ministru, al cărui partid tocmai a pierdut alegerile, mă îngrijorează în fiecare zi: cum o să guverneze?

PREŞEDINTELE A, asta e deja istorie antică. Vă daţi seama că...

ASTROLOGUL Nu, vă rog. Dacă îmi daţi răspunsul astăzi, cum vreţi să-mi pun iarăşi întrebarea mâine?

PREŞEDINTELE În fine, voiaţi informaţii...

ASTROLOGUL Nu-mi plac informaţiile, dacă

nu le citesc în ziar. Îmi place suspansul, îmi place povestea vieţii, îmi place să mă întreb ce se va întâmpla mâine, îmi place să-mi imaginez că unele lucruri sunt pe cale să se producă.

Dacă voiam să învăţ, citeam cărţi de istorie.

PREŞEDINTELE Nu, dar sunteţi nebun!

ASTROLOGUL Dacă dumneavoastră sunteţi încarnarea raţiunii, chiar vreau să-mi asum rolul nebunului.

PREŞEDINTELE *(jignit)* Cum?

ASTROLOGUL E jalnic să constat în ce punct al discuţiei nu aveţi replică. Tot ce găsiţi de cuviinţă să-mi răspundeţi când vă înţep e acest „cum”.

PREŞEDINTELE Cum?

ASTROLOGUL Protestele dumneavoastră sunt atât de plate încât într-o zi în care o să mă căutaţi eu n-am să vă mai plictisesc. P.138)

PREŞEDINTELE Cum? Eu cred că nu trebuie niciodată să-ţi pierzi un prieten pentru o vorbă aruncată-n vânt.

ASTROLOGUL Chiar dacă vorbele sunt mai fidele decât prietenii.

Auzim soneria care anunţă o plecare.

DOCTRUL S... urmată de asistenţii săi, ***intră*** *repede şi se duce către panou. Toată lumea o priveşte cu teamă.*

JULIEN o strânge pe LAURA la pieptul său.

DOCTORUL S... Domnule Preşedinte, e rândul dumneavoastră!

PREŞEDINTELE *(satisfăcut)* În sfârşit! Era şi timpul să punem capăt acestei greşeli

scandaloase!

DOCTORUL S... Domnule Preşedinte, vreau să înţelegeţi că n-am nici dreptul nici puterea de a vă trata diferit faţă de ceilalţi.

Şi nici nu pot grăbi ceea ce urmează să se întâmple.

PREŞEDINTELE *(potolit brusc de scuzele ei)* Bine, bine, ce să mai discutăm, acum totul s-a aranjat. Eram grăbit, asta-i tot.

Trebuie să potrivesc ceasurile la mine acasă.

DOCTORUL S... Sper că această perioadă de reflecţie v-a prins bine. **PREŞEDINTELE** *(spontan)* Da, cred c-o să-mi rescriu testamentul. **DOCTORUL S...** *(fără să-l asculte cu adevărat)* Foarte bine.

PREŞEDINTELE O să-i las un minimum doamnei Preşedinte, o să-mi dezmoştenesc fii şi-o să creez o fundaţie.

DOCTORUL S... *(fără să asculte)* Foarte bine.

PREŞEDINTELE O fundaţie care să-mi poarte numele, Fundaţia Delbec, care va avea ca scop păstrarea amintirii mele.

DOCTORUL S... Vă rog să urcaţi în ascensor, domnule preşedinte.

PREŞEDINTELE se apropie de ea şi îi şopteşte.

PREŞEDINTELE Ştiţi, dacă vreţi, pot să vă pun o vorbă bună ca să intraţi în Panther's Club.

DOCTORUL S... Cum?

PREŞEDINTELE *(cu un aer suficient)* Ei nu-mi refuză nimic.

DOCTORUL S... face semn asistenţilor să-l

ajute pe PREŞEDINTE să urce. Acesta îşi păstrează aerul său un pic superior şi îi face cu ochiul Doctorului.

PREŞEDINTELE Atunci? Ce ziceţi? Vă năşesc eu?

ASTROLOGUL Doctorul preferă clubul Otary’s.

PREŞEDINTELE *(izbucnind furios)* A!… Eram sigur! Eram sigur! Otary’s! Locul ăla e o adunătură de terorişti.

Uşile încep să se închidă. Deodată, îngrijorat, PREŞEDINTELE protestează.

PREŞEDINTELE Unde mă trimiteţi? Nu aveţi dreptul! Am să vă denunţ! Lăsaţi-mă să ies! Ajutor!

Uşile sunt închise. Nu se mai aude ţipătul PREŞEDINTELUI. Toată lumea se uită atent la luminile de deasupra liftului pentru a vedea unde se duce PREŞEDINTELE. După câteva secunde, săgeata arată Pământul. Soneria încetează. Zgomotul cabinei care coboară.

JULIEN *(intrigat)* Ce?!

ASTROLOGUL S-a întors! *(DOCTORULUI S…)* Spuneţi-mi că nu-i adevărat! Are dreptul la încă o şansă?

DOCTORUL S… Şi-a revenit din şoc. Domnul Preşedinte se bucură de o sănătate foarte bună.

ASTROLOGUL Corect! Nu există sănătate adevărată fără egoism. **DOCTORUL S…** Nu uita c-a fost lovit doar de o bicicletă. **ASTROLOGUL** Daţi-mi adresa biciclistului ca să-i cumpăr un tanc. **JULIEN** Deci aţi lăsat-o să moară pe Marie şi l-aţi

reanimat Preşedinte.

DOCTORUL S... Eu? N-am nicio legătură. Moartea nu e nicio pedeapsă, nicio recompensă. Fiecare din voi vede în moartea sa o problemă personală. E ridicol. Nimeni nu-i scapă. Ca să vorbesc pe limba voastră, aş zice că n-am întâlnit niciodată pe cineva care merita să moară.

JULIEN A, da?! Aici nu primiţi asasini?

DOCTORUL S... În general, aceştia mor de o moarte violentă. Preşedintelui nu i-a sunat încă ceasul.

ASTROLOGUL *(deodată violent)* Dar pentru fiica mea? Pentru fiica mea, la 20 de ani, era timpul?

JULIEN ŞI LAURA, surprinşi, se întorc spre ASTROLOG.

DOCTORUL S... *(se apropie de el încet)* Ştiţi foarte bine ce cred despre asta, am mai vorbit. La zece ani, 20 de ani, 40 sau 100

de ani, pierdem totdeauna aceeaşi viaţă.

ASTROLOGUL *(se calmează imediat)* Iertaţi-mă.

DOCTORUL S... Viaţa e un cadou făcut tuturor. Şi moartea e dăruită egal tuturor. Preşedintele e o persoană ca oricare alta.

ASTROLOGUL Eu vreau să respect pe toată lumea. Dar mi-e greu să-i respect pe cei care nu respectă pe nimeni.

*DOCTORUL S... **iese**.*

JULIEN Fiica dumneavoastră? Aţi avut o fată?

ASTROLOGUL *(se stăpâneşte)* Eu? Nu.

JULIEN înţelege că nu trebuie să insiste.

LAURA surâde inteligent. Se aşază toţi trei împreună.

ASTROLOGUL *(către LAURA)* Aşadar, spuneţi-mi, acolo jos o să vă scoată din starea în care vă aflaţi?

LAURA Asta nu mai depinde de ei. Ei aşteaptă o inimă ca să-mi facă transplant.

JULIEN Eşti îngrijorată?

LAURA Deloc.

ASTROLOGUL Sunteţi foarte puternică.

LAURA Din moment ce nu mai am sănătate în corpul meu, sunt tentată s-o am de altundeva.

JULIEN o ia de mână şi o îmbrăţişează. LAURA se lasă în voia lui cu voluptate.

LAURA *(încet)* Eu n-am niciun merit. Suferind mereu, stând mereu la pat, am fost forţată să-mi micşorez ambiţiile. De vreme ce nu pot să mă plimb, o singură floare mă încântă ca o plimbare printr-o grădină de trandafiri. O rază de soare care trece prin fereastră e ca o adevărată baie de soare pe plajă. O las să coboare pe mine, să-mi încălzească gâtul, să se odihnească pe umărul meu, pe pieptul meu, unde mă apasă greu materialul corsajului. Mi se face frig când se îndepărtează. Zgomotul picăturilor de ploaie pe acoperiş mă face să călătoresc pe toate mările din lume, să descopăr furtuna, corabia lovită de valuri, recompensa unui ţărm gri dimineaţa, atunci când totul se linişteşte. *(JULIEN o îmbrăţişează din nou)* De fapt, fericirea e în căuşul palmei. E

suficient să rămâi imobil, să devii amnezic, să

uiţi tot.

E suficient să stăm într-un scaun în faţa ferestrei pentru a savura întreg universul. O mare fericire e alcătuită din lucruri mici. *(Se uită la JULIEN)* În momentul ăsta, nici nu-ţi poţi imagina cât de aproape sunt de tine, plină de tine, lipită de fiecare centimetru al pielii tale, legată de răsuflarea ta. Îţi îmbrăţişez muşchii, simt forţa ta, te-ai imprimat în mine.

JULIEN Facem dragoste?

LAURA Da.

Se privesc intens. ASTROLOGUL se simte subit voyeur, aşa că se ascunde în spatele ziarului său.

JULIEN *(şi-a pierdut capul)* E posibil să fie atâta profunzime într-o clipă?

LAURA *(la fel)* Poţi avea o eternitate într-o clipă.

Deodată, LAURA se contractă şi începe să plângă în hohote. JULIEN o ia din nou în braţe. ASTROLOGUL îşi întrerupe lectura.

JULIEN Ce s-a întâmplat?

LAURA Nu ştiu… pentru o clipă a fost prea mult… Sunt epuizată…

JULIEN Vino! Hai să ne întindem puţin în camera mea.

Cei doi se ridică. JULIEN o ajută. Se îndreaptă spre ieşire. JULIEN o susţine. Ea e cu nervii întinşi la maximum.

LAURA O să ne despartă, Julien, o să fie îngrozitor, o să ne despartă.

JULIEN *(liniştitor)* Hai, trebuie să avem

încredere.

LAURA Nimic nu durează, Julien, ştiu bine asta. O să ne despartă.

JULIEN Hai. Vino.

JULIEN o ia de mână şi ***ies****. ASTROLOGUL îi priveşte ieşind.* ***Intră*** *şi asistenţii care urmăresc şi ei plecarea cuplului. ASTROLOGUL se întoarce spre cei doi tineri în alb.* **ASTROLOGUL** Spuneţi-mi, îngerii au şi ei poveşti de dragoste? *Ca răspuns, cei doi angajaţi se privesc tandru.*

ASTROLOGUL Nu vă plictisiţi aici! *(Se apropie de ei)* Dar cu… sexul cum faceţi?

Cei doi îngeri se consultă, miraţi, cu aerul că n-au înţeles bine întrebarea.

ASTROLOGUL *(satisfăcut)* A, există totuşi dreptate! (*Răspunde la întrebarea lor mută*) Eu? Nu, nu se poate spune c-am fost un mare amorez. De ce? *(Îşi priveşte chipul într-o oglindă)* N-am fost niciodată convins că asta putea inspira mari pasiuni. *(Reacţie mirată a îngerilor)* Ba da? M-am înşelat toată viaţa mea. *(Glumeţ)* Mai vorbim noi într-o altă seară, dacă vreţi… ***Intră*** *DOCTORUL S…*

DOCTORUL S… Aş vrea să vă văd.

ASTROLOGUL A, aveţi veşti despre mine, acolo jos?

DOCTORUL S… Da.

Ea se aşază lângă el. Ea pare puţin descurajată. El îi surâde gentil.

DOCTORUL S… Ceea ce voi face nu intră în atribuţiile mele. Conform regulamentului nu am dreptul să vă informez. Dar sunteţi aici de şase

luni şi… m-am ataşat de dumneavoastră.

ASTROLOGUL Mmm… Nu miroase a bine ce-mi spuneţi.

DOCTORUL S... *(brusc)* Nu există niciun progres notabil în starea dumneavoastră. Echipa medicală se gândeşte să vă debranşeze.

ASTROLOGUL acuză şocul.

DOCTORUL S... Îmi pare rău. E o lovitură grea.

ASTROLOGUL Puteţi să le spuneţi: să facă debranşarea ca un uscat la păr… *(Pauză)* Nu mi-am dat seama că am căzut atât de jos, că viaţa mea atârnă de un fir băgat într-o priză, de mila unui infirmier. *(Pauză)* Ce mai aşteaptă?

DOCTORUL S... Permisiunea.

ASTROLOGUL Asta e prea mult. Cine le-o poate da?

DOCTORUL S... Nepotul dumneavoastră. E singura rudă care v-a mai rămas.

ASTROLOGUL Dumnezeule, mucosul ăla mic… Sper să-şi aducă aminte de toate bomboanele pe care i le-am cumpărat…

şi de sărbătorile de Crăciun pe care le-am petrecut împreună. Sper că nu şi-a dat seama niciodată că am trişat mereu când am jucat cărţi cu el.

DOCTORUL S... Deocamdată nu l-au găsit. Nu reuşesc să dea de el.

ASTROLOGUL *(cu un surâs)* Dragul de el îşi face studiile în Statele Unite. *(Vesel)* Statele Unite sunt mari…

DOCTORUL S... Nu vă faceţi speranţe false.

O să-l contacteze. Şi dumneavoastră n-o să mai ieşiţi din comă.

ASTROLOGUL Am înţeles.

Ea îl bate pe umăr. El o ia de mână şi îi surâde.

*JULIEN **intră** în trombă şi se grăbeşte spre DOCTORUL S...*

JULIEN Un moment. Doctore, vreau să vă întreb ceva. Dar aş vrea să fiu sigur că-mi veţi răspunde da.

DOCTORUL S... *(lasă mâna ASTROLOGULUI)* În cazul ăsta e deja nu.

JULIEN Acordaţi-mi două secunde. *(Se opreşte să-l asculte)* Mi-aş dori ca atunci când va veni momentul, Laura şi cu mine să mergem în aceeaşi direcţie cu ascensorul. Înţelegeţi? Să ne întoarcem împreună pe pământ. Sau să plecăm împreună... acolo sus.

ASTROLOGUL Nu vă mai e frică?

JULIEN Nu mi-e frică decât de un singur lucru: că aş putea s-o pierd.

ASTROLOGUL Credeţi că e ceva acolo sus?

JULIEN Înainte, hazardul îmi era suficient pentru a explica un univers care mă scârbea, mă indigna. Da, o amestecătură de molecule, asta trebuia să fie reţeta acestei supe proaste. Dar când mă uit la Laura... Molecule rostogolite la întâmplare s-o fi creat pe Laura? Ciocnirile care fac pietrişul şi fumul să fie responsabile de frumuseţea Laurei? De surâsul ei?

De inteligenţa ei?

DOCTORUL S... Poate.

JULIEN Nu. Acum am un motiv să fiu optimist. Şi el se cheamă Laura.

DOCTORUL S... Că iubiţi viaţa e foarte bine. Dar nu vă e frică de moarte?

JULIEN *(tremurând)* Mai puţin.

DOCTORUL S... Un Dumnezeu care v-a dat viaţă e un Dumnezeu care poate să v-o şi ia.

JULIEN *(ezitând)* La ce bun să existi o dată dacă nu e pentru totdeauna?

DOCTORUL S... E bine că lucrurile există. De ce aţi vrea ca ele să dureze?

JULIEN Inteligenţa nu ne-a fost dată ca s-o nimicim. Ar fi fost un cadou inutil, otrăvit. O materie care-şi plânge de milă, mai e materie? Şi conştiinţa? E doar o carne care absoarbe sânge sau mai degrabă ceea ce se ridică mai presus de carne?

DOCTORUL S... E maşina de ras a conştiinţei: ne permite ea să disperăm sau să sperăm? E ea conştiinţa unei tragedii sau conştiinţa unui mister?

JULIEN Fac pariu. A şti că mori e un semn.

ASTROLOGUL Ce semn?

JULIEN Semnul că nu vom face decât să murim.

DOCTORUL S... Totul e neclar, totuşi.

JULIEN Acolo unde vedeam doar întuneric, vreau să văd o rază de lumină.

DOCTORUL S... Şi toate astea le datoraţi Laurei?

JULIEN Ce e un miracol? Ceea ce ne dă încredere. Laura e miracolul meu.

DOCTORUL S... *(amuzată)* Evident...

JULIEN Acum sunt încrezător, vreau să cred în ceea ce nu înţeleg. *(Implorând)* Lăsaţi-ne să plecăm împreună.

DOCTORUL S... Aş vrea să vă pot zice da.

JULIEN Spuneţi da.

DOCTORUL S... N-am nicio putere. *(Pauză)* Niciuna.

JULIEN *(abătut)* Ah...

DOCTORUL S... Soarta Laurei depinde de circumstanţe. Eu nu comand împrejurărilor.

JULIEN Bineînţeles... bineînţeles... *(Se îndreaptă lent spre culoarul A)* Mă duc s-o văd pe

Laura... Sunt un idiot. Să petrec atâta timp departe de ea. (*Buimac)* Mulţumesc. *JULIEN* ***dispare****. Epuizată de aceasta schimbare, DOCTORUL S... cade pe un scaun*. **ASTROLOGUL** Grea meserie.

DOCTORUL S... tace.

ASTROLOGUL *(înţelegând)* Să te ocupi de alţii, să le câştigi încrederea şi apoi, deodată, să le mărturiseşti că n-ai nicio putere.

DOCTORUL S... tace în continuare, dar îi surâde.

ASTROLOGUL Îmi plăceţi, doctore. La început mi-aţi părut cam sever. Chiar credeam că nu vreţi să ne daţi răspunsuri.

DOCTORUL S... Nu voiaţi răspunsuri, voiaţi să vă hrănesc nişte iluzii.

ASTROLOGUL E, da, convingeri, ca ale Preşedintelui. Arma celor slabi şi îngrijoraţi, convingerile. Chiar şi convingerile negative

valorează mai mult decât îndoiala. Eu aveam nevoie să mi se spună: Lucrurile stau aşa, nu aşa.

DOCTORUL S... Apoi aţi învăţat să vă argumentaţi diverse ipoteze.

ASTROLOGUL Da. Te joci cu ipotezele de parcă ar fi baloane de săpun. Şi când nu mai ştii, îţi imaginezi.

DOCTORUL S... se pregăteşte să iasă. ASTROLOGUL se ridică brusc, scoate o carte de vizită din vesta sa şi, cu importanţă, i-o dă Doctorului.

ASTROLOGUL Iată numărul de telefon al nepotului meu. Să-l sune ca să mă decupleze.

DOCTORUL S... E inutil. Ce se va întâmpla, se va întâmpla. Eu n-am cum să le comunic această informaţie.

ASTROLOGUL Doctore, vă implor, trebuie s-o facă repede. Laura e la spitalul Saint-Louis, ca şi mine. Manopera e foarte simplă. E de-ajuns să smulgă un fir, să-mi ia o bucată mică de carne din interiorul pieptului şi s-o coboare la etajul inferior.

DOCTORUL S... Îmi cereţi un lucru interzis.

ASTROLOGUL Nu v-aţi săturat să vedeţi oamenii defilând, să-i vedeţi cum îşi dau seama de tot ce au ratat sau au reuşit în viaţă, să-i vedeţi poate devenind mai buni şi apoi, hop, toate astea nu mai servesc la nimic? Nu v-aţi săturat ca destinul să fie o loterie? Ca amestecul să fie singurul criteriu? De ce această mare linişte a lui

Dumnezeu? Dumnezeu e şi el în comă? De ce nu răspunde? Dumnezeu e în stare de şoc? Reanimaţi-l! Faceţi ceva! De secole întregi tot

vorbim despre el: că se va trezi! Sau foarte bine, dacă nu-i pasă, dacă a adormit definitiv, înlocuiţi-l, dumneavoastră! Jucaţi dumneavoastră Providenţa!

DOCTORUL S... Nu fiţi naiv. Providenţa! Ca universul să ţină cont de meritele voastre, ca omul bun să fie răsplătit, iar cel rău pedepsit, ca boala să pedepsească, ca bunătatea să alunge moartea, da, o justiţie, indiferent cum e ea, chiar şi o justiţie injustă, zei capricioşi sau părtinitori, da, chiar şi un dumnezeu teribil de arbitrar. Asta ar însemna că există o voinţă, un ordin, o gândire, ceva care seamănă cu omul de deasupra voastră. În loc de asta, dintotdeauna, viaţa nu e decât cea care e, surdă, oarbă, indiferentă. Materia nu se sinchiseşte de curajul şi de demnitatea voastră.

ASTROLOGUL Dar voinţa? Voinţa mea? A dumneavoastră?

DOCTORUL S... Sunteţi în locul unde voinţa e cel mai puţin prezentă.

ASTROLOGUL Libertatea există numai cu condiţia să crezi în ea şi s-o afirmi. De acord, ordinea materiei urmează propriile ei legi de compunere şi descompunere, dar o dată, o singură dată, n-aţi vrea să puneţi un grăunte de nisip diferit în maşinăria asta indiferentă?

DOCTORUL S... tace.

ASTROLOGUL Un grăunte de nisip... Un firicel de nisip mic de tot... atât de simplu... de uman...

ca să terminăm cu hazardul. *(DOCTORUL S... tace)* Şi apoi, Doctor S... imaginaţi-vă: ce voluptate să încalci regulamentul...

DOCTORUL S... De ce nu vă abţineţi să amestecaţi stupidităţi cu cugetări inteligente? *(Se ridică)*

ASTROLOGUL Uneori, în vacanţe, când eram mic, mă urcam în prunul din grădină şi mă uitam, de acolo de sus, la întreg universul satului nostru. Şi mă simţeam însufleţit, diferit, superior.

„Dacă vreau, credeam eu, pot să-mi opresc respiraţia”. Şi-mi ţineam respiraţia. Şi cu cât era mai greu, cu atât mă înroşeam şi mi se umflau venele gâtului, cu atât mă simţeam mai puternic, invulnerabil. Evident, până la urmă renunţam, dar senzaţia rămânea. Într-o altă, zi mi-am spus: „Dacă vreau, eu n-o să mor!” Asta mi se părea uşor, chiar foarte uşor, din moment ce pe-atunci nu aveam nimic de făcut. Mai târziu, mi-am dat seama că n-am cum să scap.

E inevitabil. Iată prima lecţie pe care am învăţat-o în sejurul meu aici: să accept inevitabilul. Iar acum vreau să vă folosiţi de mine ca să trăiască micuţa. O să bată inima mea în locul inimii ei. Ăsta ar fi cadoul morţii mele. Iată, dragă doamnă doctor, şi cea de-a doua mea lecţie aici: să iubeşti inevitabilul.

Pune cartea de vizită în mâna DOCTORULUI S... o îmbrăţişează, o sărută pentru a pecetlui înţelegerea. Ea e tulburată, emoţionată. Ar vrea să răspundă ceva, dar nu poate. DOCTORUL S... ***iese*** *pe furiş. LAURA ŞI JULIEN* ***intră*** *în sala de recepţie.*

ASTROLOGUL se ascunde în spatele ziarului său mare.

LAURA *(agitată)* Ba da, te asigur! Ştiu că

odată ajunşi pe pământ o să uităm tot ce s-a întâmplat aici. Nu mi-am amintit nimic din prima mea şedere aici. Mi-a revenit memoria abia când uşile ascensorului s-au deschis. Julien, imaginează-ţi că pe pământ n-o să ne recunoaştem!

JULIEN Eu nu-mi fac griji. O să te recunosc.

LAURA Nu! Într-o zi o să trecem unul pe lângă altul, nu contează unde, pe un culoar, pe o stradă, şi privirea ta o să treacă deasupra mea, nici n-o să mă observi.

JULIEN Imposibil. O să te caut peste tot.

LAURA Şi eu la fel. Dar până atunci, vreau să te antrenezi.

JULIEN Ce?

LAURA Ştiu un lucru pe care l-a omis până şi Doctorul S... În timpul precedentului meu sejur aici începusem să învăţ tango cu Juan, un om care era aici.

JULIEN *(gelos)* Cum?

LAURA *(râde)* Avea peste 80 de ani. Era atât de fericit să se regăsească suplu şi fără dureri reumatice, încât voia să danseze.

Eu i-am servit ca parteneră. Nu mai dansasem niciodată.

JULIEN Fie.

LAURA *(deodată serioasă)* Ascultă! Imediat ce am coborât iar pe pământ, am uitat hotelul ăsta, l-am uitat şi pe Juan şi lecţiile de tango. Dar picioarele mele ştiau paşii în continuare. Conştiinţa uită tot ce s-a întâmplat aici, dar simţurile nu. Trebuie să ne antrenam. Vreau să fiu

sigură că trupurile noastre se vor recunoaşte.

LAURA, hotărâtă, pune mâinile lui JULIEN pe talia sa. **LAURA** Dacă mâinile tale nu simt asta, atunci nu sunt eu. **JULIEN** Te iubesc.

LAURA Miroase-mi părul.

JULIEN Un parfum de ierburi proaspete şi un iz de pere…

LAURA Dacă nu simţi asta, nu sunt eu.

JULIEN Te iubesc.

LAURA Uită-te în ochii mei. **JULIEN** Fire verzi şi violete. **LAURA** Câte?

JULIEN Păi, nu ştiu… sunt… mii…

LAURA Dacă sunt mai puţin de o mie, nu sunt eu.

JULIEN Te iubesc.

LAURA Îmbrăţişează-mă. *(Un sărut ce-i face să tresară)*

JULIEN Linişteşte-te. N-o să te uit! *(Ea se îndepărtează de el, exasperată)*

LAURA Sunt idioată. O să mă cauţi printr-o mulţime de femei şi eu n-o să fiu, şi când ele o să-ţi zâmbească – toate o să-ţi zâmbească – tu o să le vorbeşti, o să le faci curte, o să le îmbrăţişezi. O să obţin contrariul la ceea ce caut. Nu, nu, trebuie găsit repede altceva.

JULIEN Am să te învăţ un cod. Un cod secret.

Se apropie de ea şi o prinde plin de dragoste la pieptul lui. Ea se cuibăreşte. El face ceea ce anunţă vorbind.

JULIEN Îţi sărut urechile: unu, doi. Te sărut pe frunte: unu, doi, trei, patru. Îţi sărut ochii: unu, doi, trei, patru, cinci, şase. Îţi sărut buzele: unu,

doi, trei, patru, cinci, şase, şapte, opt.

LAURA e vrăjită de tandreţea lui, parcă ar fi un pic beată.

LAURA Da, e foarte bine. Să repetăm. *(Reiau)* Îmi săruţi urechile: unu, doi. Mă săruţi pe frunte: unu, doi, trei, patru. Îmi săruţi ochii: unu, doi, trei, patru, cinci, şase. Îmi săruţi buzele: unu, doi, trei patru, cinci, şase, şapte, opt.

despart ameţiţi)

JULIEN Încă o dată?

În acest moment ***intră*** *DOCTORUL S... urmată de cei doi asistenţi.* **DOCTORUL S...** Julien, trebuie să vă vorbesc în camera dumneavoastră. **JULIEN** Bine.

DOCTORUL S... trece pe lângă ASTROLOG şi îi vorbeşte încet aşa încât ceilalţi să nu audă.

ASTROLOGUL se ridică.

DOCTORUL S... Cartea de vizită a căzut din întâmplare din vesta dumneavoastră, un infirmier a găsit-o şi a adus-o medicului.

ASTROLOGUL Din întâmplare?

DOCTORUL S... Din întâmplare!

ASTROLOGUL Întâmplarea aranjează bine lucrurile.

DOCTORUL S... Uneori. *(Pauză)* L-au sunat pe nepotul dumneavoastră. A fost surprins să afle care e starea dumneavoastră. E pus în încurcătură. A zis că el nu e pentru o decizie terapeutică. A spus de asemenea că vă iubea mult.

ASTROLOGUL Că mă *iubea* mult...

Lovit de acest imperfect, ASTROLOGUL are un moment de slăbiciune, aproape de leşin. Se

prinde de spătarul unui fotoliu.

JULIEN ***pleacă*** *cu DOCTORUL S... şi cu asistenţii.*

LAURA *(surprinsă de paloarea ASTROLOGULUI)* Nu vă simţiţi bine?

ASTROLOGUL Ba da, ba da... *(Se aşază. Ea se pune lângă el)* Ştiţi, am avut şi eu o fată, cândva, vă semăna un pic.

Aceeaşi ochi mici şi ironici care aveau aerul că nu le pasă de lume, aceeaşi impertinenţă în profil, acest aer inteligent al omului care nu se lasă impresionat de viaţă, acelaşi păr greu, mătăsos, radiând de sănătate... Când o priveam, mi se părea atât de frumoasă, atât de femeie, încât îmi spuneam: „Nu se poate, n-are cum să se tragă din tine”. Avea puteri magice.

Imediat ce intra într-o încăpere, făcea să dispară toate mediocrităţile existenţei. Pe atunci, mă ocupam de comerţ, de zile de vacanţă, de nopţi petrecute la hotel, de clienţi care-mi trânteau uşa în nas, dar în adâncul întunericului exista lumina mea, fata mea. Brusc, afacerile au început să-mi meargă mai bine, am obţinut nişte contracte grase dincolo de Atlantic.

Într-o zi, când eram în Statele Unite, într-un motel, m-a sunat. Avea vocea scăzută. „Tata, sunt puţin bolnavă”. A trebuit să fie internată la spital. Eu eram obligat să rămân de partea cealaltă a oceanului, facem pentru antrepriza mea cea mai groasă afacere, eram legat de acel succes comercial, nu puteam să mă întorc. Simţeam, la telefon, că vocea ei era din ce în ce mai slabă, dar îmi ziceam că e tânără, şi puternică, şi că-şi va

recăpăta sănătatea şi moralul de îndată ce tatăl ei se va întoarce. (*Pauză*) o boală a făcut-o să moară la 20 de ani. Un virus. O maşină de război implacabilă care ronţăie forţele, carnea, şi care, într-o zi, nu lasă decât un cadavru mic pe un pat. Am ajuns prea târziu. Imediat după.

Se opreşte distrus de emoţie. LAURA, spontan, îşi pune capul pe umărul lui.

ASTROLOGUL Am renunţat la afacerile mele. Am făcut să se mişte mesele, să strălucească globul de cristal. Voiam ca ea să-mi vorbească, ca ea să nu fi dispărut. Dar nu găseam decât tăcere. Aşa că am devenit Astrologul Radjapour, Magul

Radjapour, coafat mereu cu turbanul ăsta de operetă care îmi servea în primul rând de căluş, ca să mă împiedice să urlu de durere. *(Pauză)*

Amintirile pe care le păstrez unui copil mort sunt închise într-un sanctuar, protejate de durere. Nu au aceeaşi ţesătură precum celelalte amintiri. Neşifonabile. De neatins. *(Pauză)* N-am ştiut să fac nimic pentru ea.

LAURA Nu puteaţi.

ASTROLOGUL Nici măcar n-am fost acolo.

LAURA Nu puteaţi.

ASTROLOGUL M-am simţit vinovat. Aş fi vrut… să repar ceva. **LAURA** Să reparaţi? Nu se repară. *(ASTROLOGUL surâde)* **ASTROLOGUL** Ba da. Eu am făcut-o într-o zi. Cu altcineva. **LAURA** Serios?

ASTROLOGUL Da. *(Pauză)*

LAURA Ziua aceea a fost minunată, nu?

ASTROLOGUL *(cu lacrimi de bucurie în ochi)*

Minunată.

LAURA se apropie de el şi îi vorbeşte foarte simplu, cu graţie.

LAURA Vă iubesc mult. Toată lumea vă ia puţin peste picior aici. Dar eu chiar vă iubesc.

ASTROLOGUL *(plânge şi surâde)* Mulţumesc.

Ea se aruncă în braţele lui. Prea emoţionată, puţin stângace, nu ştie cum să-l strângă în braţe. În acest moment ***intră***

DOCTORUL S... urmată de cei doi asistenţi. Urma să-şi vadă de treabă ca de obicei şi să iasă din scenă, dar văzând-o pe

LAURA în braţele ASTROLOGULUI se opreşte o clipă. Apoi spune încet.

DOCTORUL S... Laura, sunt obligată să te rog să mă laşi singură cu Astrologul. **LAURA** Bine. *(LAURA îi dă drumul ASTROLOGULUI)* Pe curând? **ASTROLOGUL** *(punându-şi mâna pe inimă)* Pe curând.

LAURA ***dispare****.*

DOCTORUL S... s-a dus să consulte tabloul de bord unde o lumină clipeşte roşu. Soneria răsună. Ea se întoarce către

ASTROLOG.

DOCTORUL S... Iertaţi-mă, suntem deja în întârziere. **ASTROLOGUL** Credeţi c-o să fie în regulă... **DOCTORUL S...** Urcaţi-vă în ascensor.

Îl conduce până la ascensor, care se deschide.

ASTROLOGUL Doctore, ştiu că nu aveţi dreptul să-mi spuneţi ce-o să fie, dar o să fie în regulă? *(E*

deja în cabină) **DOCTORUL S...** Echipa

medicală a decis să doneze inima dumneavoastră Laurei.

ASTROLOGUL Mulţumesc.

DOCTORUL S... *(bulversată)* Nu, nu spuneţi nimic. Nu mi-a mulţumit nimeni niciodată. Mai ales dacă pleca în sus.

ASTROLOGUL *(înainte să se închidă uşile)* Mulţumesc.

S-au închis uşile. Ascensorul e acum închis. Vedem aprinzându-se săgeata care indică în sus. Aşteptam suflul plecării. Soneria încetează. DOCTORUL S... se întoarce îngrijorată spre asistenţii ei, care au înţeles ca ea a încălcat legea.

DOCTORUL S... Ştiu. E împotriva regulamentului.

Soneria sună din nou.

DOCTORUL S... Repede! Căutaţi-o pe Laura.

Asistenţii aleargă. După câteva secunde se întorc, urmaţi de LAURA ŞI JULIEN îmbrăţişaţi.

DOCTORUL S... Laura. E rândul dumneavoastră.

LAURA *(în braţele lui JULIEN, brusc înspăimântată)* Nu, nu, nu acum.

DOCTORUL S... *(se uită îngrijorată la panou)* Vă rog, nu mai e nicio secundă de pierdut.

LAURA Nu, nu încă o dată! Şi pe Astrolog, aş fi vrut să-l îmbrăţişez pe Astrolog!

JULIEN nu pare deloc speriat. O conduce pe LAURA la ascensor şi acolo o strânge în braţe violent. Asistenţii îi separă încet pe cei doi îndrăgostiţi şi o conduc uşor pe LAURA spre cabină.

JULIEN Ai încredere, iubirea mea!

LAURA *(repetă febril)* Unu, doi: îmi săruţi urechile. Unu, doi, trei, patru: mă săruţi pe frunte. Unu, doi, trei, patru, cinci, şase: îmi săruţi ochii. Unu, doi, trei, patru, cinci, şase, şapte, opt: îmi săruţi buzele.

LAURA e singură în cabina liftului, tremură. Uşile se închid.

LAURA *(se aude strigătul ei înăbuşit)* Julien!

Asistenţii şi DOCTORUL S... privesc neliniştiţi cele două săgeţi. Deodată se aprinde săgeata care arată în jos. Ascensorul pleacă.

JULIEN *(ţipă de bucurie)* Da! Da! Da!!!

Surescitat, foarte fericit, o îmbrăţişează pe DOCTORUL S... Cei doi asistenţi nu se opun acestei manifestări.

JULIEN Vă mulţumesc că mi-aţi spus imediat ce făcuse Astrologul. Dacă n-o făceaţi n-aş fi avut curajul s-o însoţesc pe Laura până la ascensor. Era cel de al doilea miracol.

DOCTORUL S... *(se uită cu jenă la asistenţi)* Să tăceţi. *DOCTORUL S... se reazemă de un perete ca să-şi tragă sufletul.* **DOCTORUL S...** Nimic nu merge potrivit Regulii. Mâine, totul o să fie diferit.

DOCTORUL S... îi priveşte pe cei doi îngeri albi care surâd enigmatic. Ea înţelege mesajul, se relaxează şi surâde la rândul ei.

DOCTORUL S... Aveţi dreptate: mâine n-o să fie diferit.

Se întoarce spre panou şi îl anunţă pe JULIEN.

DOCTORUL S... E rândul dumneavoastră.

JULIEN *(încet)* În ce sens?

DOCTORUL S... Nu ştiu.

JULIEN *(şi mai încet)* Doctore, ştiţi cumva ce e acolo sus?

DOCTORUL S... e gata să răspundă, dar ţine cont că e în prezenţa asistenţilor. Aceştia îi sesizează jena. Se consultă şi

DOCTORUL S... rămâne singură cu JULIEN.

DOCTORUL S... *(dând din cap)* Nu. **JULIEN** Nici dumneavoastră?

DOCTORUL S... Nu cunosc decât menirea mea. Să vă primesc. Să vă fac să aşteptaţi. Şi apoi să vă conduc iar la ascensor.

(Pauză) Nu ştiu nimic, eu doar ţin uşa. *(Pauză)* Ştiu doar că pentru cei care urcă, voiajul e ireversibil.

JULIEN De ce vi se spune Doctor?

DOCTORUL S... Aşa m-aţi perceput azi. Lucrurile se pot schimba. Depinde de moment. *(Pauză)*

Dumneavoastră, de exemplu, m-aţi perceput ca pe o femeie.

JULIEN Cum?

DOCTORUL S... Preşedintele Delbec mă vedea bărbat.

JULIEN *(năucit)* Toate astea mă depăşesc!

DOCTORUL S... *(cu un surâs complice)* Şi pe mine. (*Pauză)* Pentru mine, ca şi pentru dumneavoastră, moartea nu e un fapt, ci un mister.

JULIEN Ştiţi mai mult decât îmi spuneţi. *(Pauză)* Dacă viaţa e un dar, atunci cine ne-a făcut

darul acesta?

DOCTORUL S... Care e părerea dumneavoastră?

JULIEN Eu v-am întrebat.

DOCTORUL S... Eu de asemenea.

JULIEN *(lent)* Dumnezeu? Sau viaţa însăşi?

DOCTORUL S... La întrebarea asta până şi răspunsurile au semne de întrebare. Dumnezeu? Viaţa însăşi? Ce importanţă are? În orice caz, asta înseamnă că aveţi îndatoriri.

JULIEN Îndatoriri?

DOCTORUL S... Vi s-a făcut un cadou. Trebuie să-l primiţi.

JULIEN Bineînţeles.

DOCTORUL S... Apoi să aveţi grijă de el.

JULIEN Da.

DOCTORUL S... Şi în fine să-l transmiteţi, cadoul, să daţi viaţă la rândul dumneavoastră: copii, fapte, opere, dragoste…

JULIEN Bineînţeles. *(Se gândeşte)* Şi poate aşa, spre sfârşitul timpului nostru, când cadoul e chiar pe cale să se isprăvească, ajungem poate, în fine, să-l merităm…

DOCTORUL S... *(misterioasă)* Poate…

JULIEN Aşadar nu ştiţi ce este moartea?

DOCTORUL S... Cel mai rău dintre răspunsurile la această întrebare e un răspuns.

Soneria începe să sune.

DOCTORUL S... E rândul dumneavoastră!

***Reapar** cei doi asistenţi. Se deschid uşile ascensorului. Docil, JULIEN intră în lift.*

JULIEN E curios. Chiar de ar trebui să mor

acum, aş fi… împăcat.

DOCTORUL S… Încrederea.

JULIEN Sunt mai puţin speriat pentru că nu mă sinchisesc.

DOCTORUL S… Încrederea e o flacără care nu luminează nimic, dar ţine de cald.

*JULIEN **intră** în cabină, dar acolo, subit, începe să fie îngrijorat.*

JULIEN Doctor S… dacă Laura şi cu mine ne vom regăsi pe Pământ, credeţi c-o să ne recunoaştem?

DOCTORUL S… Cred că da. Odată ieşit din ascensor, veţi uita totul, dar există pe pământ o memorie inconştientă de ceea ce s-a petrecut în afara Pământului, o memorie profundă, pitită în străfundul spiritului şi care se reactivează la prima privire pe care doi oameni o schimbă şi care îi face să se recunoască. Asta se numeşte iubire la prima vedere.

Se închid uşile în faţa lui JULIEN. DOCTORUL S… şi cei doi îngeri privesc deasupra ascensorului care săgeată urmează să se aprindă.

Dar lumina creşte până la un alb incandescent, până la un alb insuportabil, orbitor, ca şi cum hotelul s-ar evapora tot în lumină, înainte să aflăm dacă JULIEN va muri sau va coborî iar pe pământ.

FINAL